

۴-۱- انتشار نور

هنگام طلوع خورشید، بخشی از سطح زمین را که به طرف خورشید است، روشنایی فرامی‌گیرد. شب هنگام، چراغ روشنی را که در فاصله‌ی دوری از ما قرار دارد می‌بینیم. رسیدن نور خورشید به زمین و رسیدن نور چراغ روشن به چشم و دیده شدن آن از فاصله‌ی دور به سبب انتشار نور آن‌ها است. محیطی که نور از آن عبور می‌کند، محیط شفاف نامیده می‌شود.

پاسخ دهید ۱

۱- چرا از بیرون یک جعبه‌ی فلزی یا تخته‌ای، اشیای درون آن دیده نمی‌شود،

اما درون یک ظرف شیشه‌ای از بیرون دیده می‌شود؟

۲- چند ماده‌ی شفاف و چند ماده‌ی غیرشفاف را که می‌شناسید نام ببرید.

چشمه‌ی نور گسترده و نقطه‌ای: یک شیء نورانی نظیر خورشید، چراغ روشن، شعله‌ی شمع و ... را چشمه‌ی نور گسترده می‌نامیم. اگر صفحه‌ای از مقوا را که روی آن روزنه‌ی کوچکی ایجاد شده است در مقابل چراغ روشنی قرار دهیم، نور چراغ پس از گذشتن از روزنه منتشر می‌شود و روزنه مانند یک چشمه‌ی نور کوچک عمل می‌کند که آن را چشمه‌ی نور نقطه‌ای می‌نامیم. ستاره‌هایی که در فاصله‌ی بسیار دور قرار دارند، به صورت نقطه‌ی نورانی دیده می‌شوند یا چراغ روشنی که در فاصله‌ی دوری از ما قرار گرفته است نیز نمونه‌هایی از چشمه‌های نور نقطه‌ای هستند.

۴-۲- باریکه‌ی نور

برای بررسی رفتار نور به هنگام انتشار ابتدا باید با باریکه‌ی نور و پرتو نور آشنا شویم. در شکل (۴-۱) مسیر نور را روی زمین، هنگام عبور از شکاف میان در و دیوار مشاهده می‌کنید.

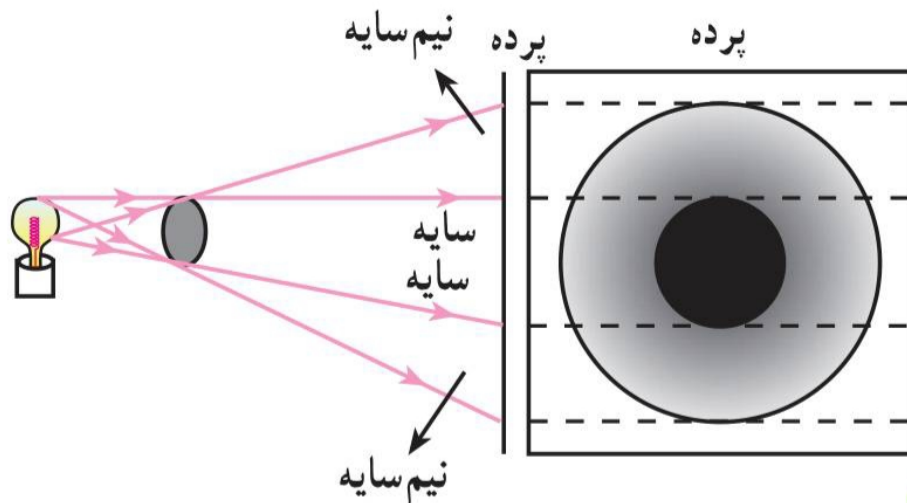
مسیر نوری که از شکاف گذشته است، روی زمین، یک باریکه‌ی نور را نشان می‌دهد. باریکه‌ی نور با پهنای بسیار کم را پرتو نور می‌نامیم. در واقع می‌توان گفت هر باریکه‌ی نور، شامل دسته‌ای از پرتوهای نور است.

با مشاهده‌ی باریکه‌ی نور می‌توانیم مسیر انتشار نور را تشخیص دهیم.

شکل ۴-۱- مسیر نوری که از شکاف گذشته است، روی زمین باریکه‌ی نور تشکیل داده است.

هرگاه روزنه را از مقابل چراغ برداریم، مرز سایه کاملاً مشخص نخواهد بود. در این وضع در اطراف سایه، ناحیه‌ای نیمه روشن ایجاد می‌شود که به آن نیم‌سایه می‌گوییم. شکل (۴-۴) چگونگی تشکیل سایه و نیم‌سایه را به وسیله‌ی یک چشمه‌ی نور گسترده نشان می‌دهد.

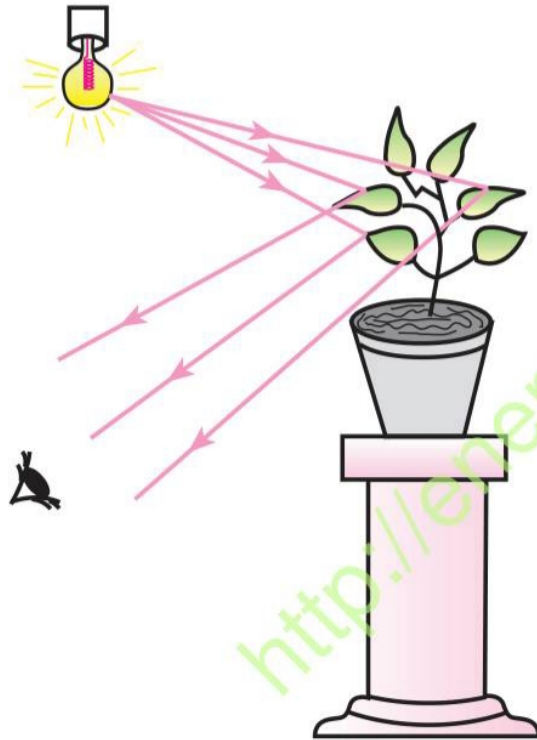
شکل ۴-۴- چگونگی تشکیل سایه و نیم‌سایه

در شکل (۴-۴) فقط از تعداد محدودی از پرتوهای بیشماری که توسط لامپ گسیل می‌شود، برای نشان دادن چگونگی تشکیل سایه و نیم‌سایه استفاده شده است.

۴-۴- بازتاب نور

می‌دانیم که کره‌ی ماه از خود نوری ندارد، پس چرا شب‌ها سطح آن روشن است؟ اگر در یک

شب تاریک به اتاقی وارد شوید که هیچ نوری به درون آن نمی‌تابد، آیا اشیای درون اتاق را می‌بینید؟ اگر چراغی در اتاق روشن کنید چه طور؟

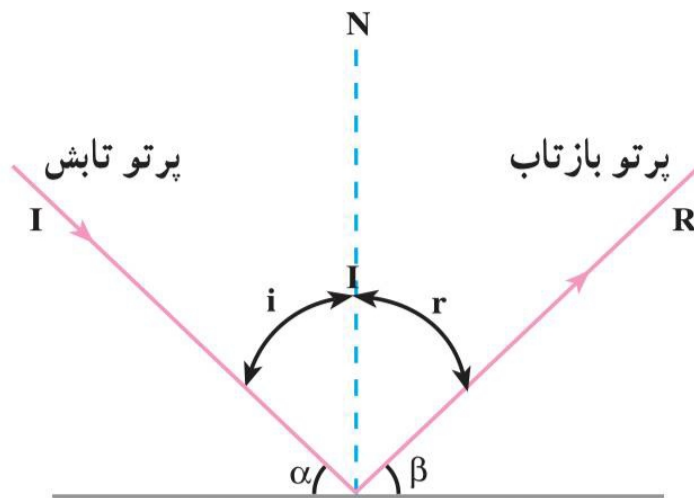

دیده‌شدن اشیای درون اتاق، هنگامی که چراغ روشن می‌شود، به سبب انتشار نور در اتاق و بازگشت نور از سطح اشیا و رسیدن آن به چشم است. در شکل (۴-۵) بازگشت نور از روی اشیا نشان داده شده است. روشن دیده شدن ماه نیز مانند روشن دیده شدن اشیای درون اتاق زیر نور چراغ است. تابش نور خورشید بر سطح ماه و بازگشت نور از سطح آن سبب روشن دیده شدن ماه می‌شود.

شکل ۴-۵- دیده شدن اشیا به سبب نوری است که پس از بازتاب از آنها به چشم می‌رسد.

بازگشت نور از سطح اجسام را بازتاب نور می‌نامیم. سطح‌های صیقلی نظیر ورقه‌های تمیز نیکلی یا نقره‌اندود، یا شیشه‌هایی که یک طرف آن‌ها جیوه‌اندود شده است، نظیر آینه‌ها، پدیده‌ی بازتاب را به خوبی نشان می‌دهند. بازتاب از این سطح‌ها را بازتاب آینه‌ای می‌نامند.

پرتو نوری که به سطح جسم می‌تابد پرتو تابش و پرتو بازگشته از سطح را پرتو بازتاب

شکل ۴-۶- بازتاب نور از سطح یک آینه

می‌نامند. نقطه‌ای را که نور به آن می‌تابد نقطه‌ی تابش، زاویه‌ی بین پرتو تابش و خط عمود بر سطح در نقطه‌ی برخورد نور را زاویه‌ی تابش (i) و زاویه‌ی بین خط عمود و پرتو بازتاب را زاویه‌ی بازتاب (r) می‌نامیم. در شکل (۴-۶) پرتوهای تابش و بازتاب، خط عمود بر سطح و زاویه‌های تابش و بازتاب نشان داده شده است. توجه کنید که زاویه‌ی تابش، متمم زاویه‌ی بین پرتو تابش و سطح آینه است و با توجه به شکل، داریم:

$$i + \alpha = 90^\circ$$

۴-۵- تصویر در آینه‌های تخت

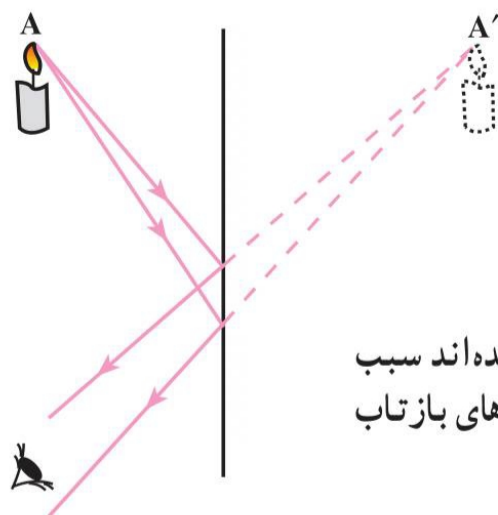
آیا تاکنون تصویر درختان یا منظره‌های اطراف یک استخر آب یا برکه را در آب مشاهده

کرده‌اید؟

آینه‌های معمولی را که سطح آن‌ها مسطح است آینه‌ی تخت می‌نامند. هنگامی که روبه‌روی آینه‌ای می‌ایستید خودتان را در آینه می‌بینید. مشاهده‌ی منظره‌های اطراف در سطح آب یک استخر،

دیده شدن اشیای مقابل آینه در آن، به سبب بازتاب نور از سطح آینه و رسیدن پرتوهای بازتاب به چشم است. آنچه در آینه دیده می‌شود تصویر شیء مقابل آینه است. شکل (۴-۱) چگونگی دیده شدن تصویر یک شیء (یک شمع) را در آینه‌ی تخت نشان می‌دهد.

شکل ۴-۱- پرتوهایی که از شیء به آینه تابیده‌اند سبب می‌شوند که مشاهده کننده شیء را در راستای پرتوهای بازتاب که به چشم رسیده‌اند ببیند.

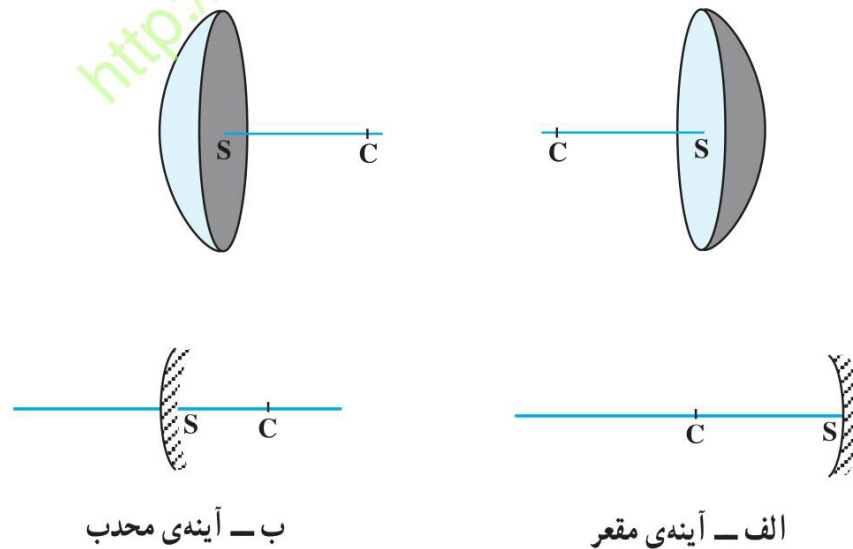
هنگامی که یک شیء مقابل آینه قرار می‌گیرد از هر نقطه‌ی آن (نظیر نقطه‌ی A در شکل ۴-۱) پرتوهای نور به آینه می‌تابد، این پرتوها پس از بازتاب از سطح آینه به چشم بیننده می‌رسند. مثل این است که این پرتوها از A' به چشم می‌رسند. نقطه‌ی A' که محل به هم رسیدن پرتوهای بازتاب‌اند، تصویر نقطه‌ی A است. با این روش می‌توانیم، تصویر هر نقطه‌ی دیگری از شیء را به کمک حداقل دو پرتو که از آن نقطه به آینه می‌تابد مشخص کنیم.

۴-۶- آینه‌های کروی

با آینه‌ی تخت و ویژگی‌های تصویر در آن آشنا شدید. برای پاره‌ای از کاربردهای علمی و تجربی، نوع دیگری از آینه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد که سطح آن‌ها خمیده است. نوع ویژه‌ای از این گونه سطح‌های خمیده، آینه‌های کروی است که در این بخش بررسی می‌شوند.

سطح آینه‌های کروی، بخشی از سطح یک کره است، یعنی تمام نقاط آن از یک نقطه به نام مرکز آینه (مرکز کره‌ای که آینه بخشی از آن است) به یک فاصله‌اند.

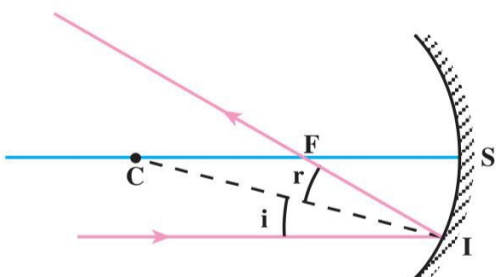
اگر سطح درونی کره صیقلی باشد آن را آینه‌ی کاو یا مقعر و اگر سطح برآمده‌ی آن صیقلی باشد، آن را آینه‌ی کوژ یا محدب می‌نامند. این آینه‌ها به صورت طرح‌وار در شکل (۴-۱۳) نشان داده شده‌اند.

شکل ۴-۱۳

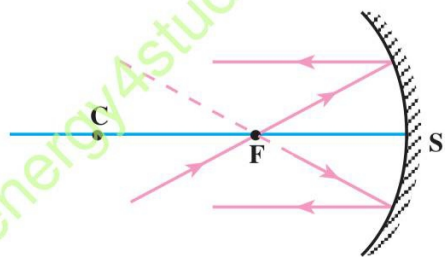
مرکز — محور اصلی: مرکز کره‌ای را که آینه قسمتی از آن است، مرکز آینه (نقطه‌ی C) می‌نامند. خطی که از مرکز آینه و وسط آینه (نقطه‌ی S) می‌گذرد، محور اصلی آینه نامیده می‌شود. قانون‌های بازتاب نور در مورد آینه‌های کروی هم به کار می‌رود. یعنی اگر در نقطه‌ی فرود پرتو تابش (نقطه‌ی تابش) یک آینه‌ی کروی، خطی عمود بر سطح آینه رسم کنیم، زاویه‌های تابش و بازتاب مشخص می‌شوند. در این جا نیز زاویه‌ی تابش و زاویه‌ی بازتاب با هم برابرند.

در شکل (۴-۱۶) پرتو تابش موازی محور اصلی و پرتو بازتاب آن نشان داده شده است. در این آینه‌ها هم، قانون‌های بازتاب همان است که قبلاً بیان شد. هرگاه در نقطه‌ی تابش I خط عمودی بر سطح آینه (IC) رسم شود، زاویه‌ی تابش و زاویه‌ی بازتاب با هم برابرند.

شکل ۴-۱۶- پرتوی که موازی محور اصلی به آینه‌ی مقعر بتابد، پس از بازتاب از کانون می‌گذرد. می‌توان نشان داد که زاویه‌ی تابش (i) و بازتاب (r) با هم مساوی هستند.

پ: آزمایش نشان می‌دهد که اگر پرتو تابش از کانون گذشته و به آینه بتابد و یا طوری بتابد که امتداد آن از کانون بگذرد، پرتو بازتاب آن موازی محور اصلی خواهد بود. در شکل (۴-۱۷) این پرتوها نشان داده شده‌اند.

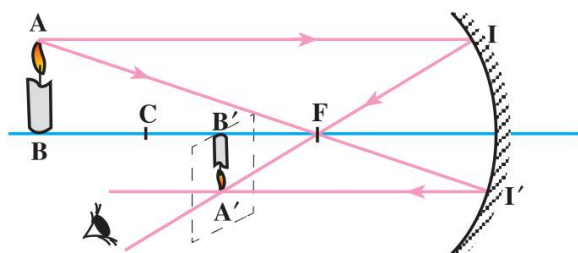

شکل ۴-۱۷- پرتوی که امتداد یا خود آن از کانون آینه‌ی مقعر بگذرد، موازی محور اصلی آینه باز می‌تابد.

۴-۹- چگونگی تشکیل تصویر در آینه‌های مقعر

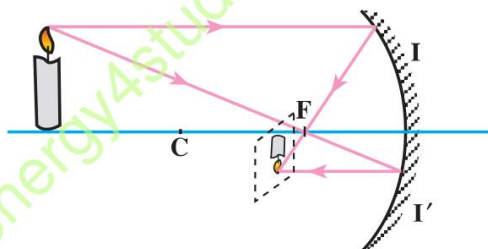
یک شیء، مثلاً یک شمع روشن، را در فاصله‌ای دورتر از مرکز، در مقابل آینه‌ی کاو عمود بر محور اصلی آن مطابق شکل (۴-۱۹) در نظر بگیرید. از هر نقطه‌ی شمع، مانند نقطه‌ی A ، پرتوهای زیادی به آینه می‌تابند، بازتاب دو پرتو تابش AI (موازی محور اصلی) و AI' (پرتو تابشی که از کانون گذشته) را به روشی که گفته شد رسم می‌کنیم، پرتوهای بازتاب یک‌دیگر را در نقطه‌ی A' قطع می‌کنند. اگر پرتوهای دیگری هم از نقطه‌ی A به آینه بتابد، بازتاب آن‌ها از نقطه‌ی A' می‌گذرد. بنابراین برای به دست آوردن نقطه‌ی A' رسم دو پرتو کافی است. A' تصویر نقطه‌ی A است. اگر برای

سایر نقطه‌های شمع هم به همین روش عمل کنیم، تصویر کامل شمع به دست می‌آید. عملاً بازتاب پرتوهای تابش و بازتاب از همه‌ی نقطه‌های شمع را رسم نمی‌کنیم زیرا آزمایش نشان می‌دهد که اگر شیء بر محور اصلی عمود باشد، تصویر هم بر محور اصلی عمود است. بعد از به دست آوردن نقطه‌ی A' (تصویر نقطه‌ی A)، می‌توان تصویر شیء را عمود بر محور اصلی رسم کرد.

شکل ۴-۱۹- رسم تصویر شیء در آینه‌ی کاو

تصویری را که به این ترتیب حاصل شده است تصویر حقیقی می‌نامیم. اگر یک صفحه‌ی کاغذ را در مقابل آینه جابه‌جا کنیم با قرار گرفتن کاغذ در محل تصویر، مطابق شکل (۴-۲۰) تصویر حقیقی بر روی کاغذ تشکیل و مشاهده می‌شود.

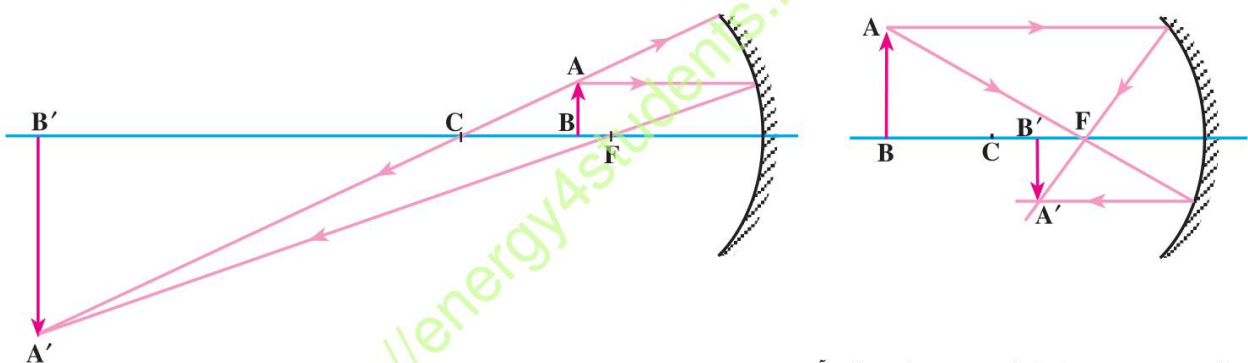
شکل ۴-۲۰- تصویر حقیقی بر روی صفحه‌ی کاغذ تشکیل شده است.

هرگاه مطابق شکل (۴-۱۹) چشم ناظر بعد از تصویر شمع، در راستای پرتوهای بازتاب، قرار گیرد تصویر را می‌بیند. زیرا اگر به جای A' نقطه‌ی روشنی وجود داشت، همین پرتوها از آن نقطه‌ی روشن به چشم می‌رسیدند. می‌توان نتیجه گرفت که **اگر پرتوهای بازتاب خودشان یک‌دیگر را قطع کنند تصویر حقیقی است.**

روش رسم تصویر در آینه‌های کاو: از هر نقطه‌ی شیء پرتوهای زیادی به آینه می‌تابد. در بین این پرتوها، پرتویی موازی محور اصلی یا پرتویی که از کانون یا مرکز آینه گذشته، نیز وجود دارد. با انتخاب دو پرتو از این سه پرتو از نقطه‌ی A بالاترین نقطه‌ی جسم و رسم پرتو بازتاب آن‌ها، تصویر نقطه‌ی مزبور، در محل تلاقی پرتوهای بازتاب یا در محل تلاقی امتداد این پرتوها، به دست می‌آید.

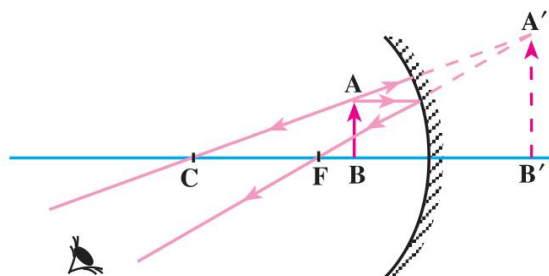
با رسم بازتاب هر دو، یا چند پرتو دیگری هم که از نقطه‌ی مورد نظر به آینه تابیده‌اند می‌توان به همان ترتیب تصویر را به‌دست آورد. با این تفاوت که رسم بازتاب پرتوهای غیر مشخص باید با استفاده از مساوی بودن زاویه‌ی تابش و زاویه‌ی بازتابش صورت گیرد، درحالی که رسم بازتاب سه پرتو مشخصی که پیش‌تر گفته شد به سادگی صورت می‌گیرد.

در شکل‌های (۴-۲۱-الف تا ت) روش رسم تصویر شیء AB در یک آینه‌ی کاو نشان داده شده است. در شکل (۴-۲۱-ت) هرگاه چشم ناظر در محل نشان داده شده قرار گیرد، احساس می‌کند که پرتوهای بازتاب از محل $A'B'$ آمده است و در آن محل تصویر را می‌بیند. اما چون واقعاً در آنجا چیزی وجود ندارد آن را تصویر مجازی می‌نامند. در حالتی که تصویر مجازی است، امتداد پرتوهای بازتاب یک‌دیگر را قطع می‌کنند. اما در شکل‌های الف و ب پرتوهای بازتاب یک‌دیگر را قطع کرده و نقطه‌ی روشن A' که تصویر نقطه‌ی A است حاصل شده است. همان‌طور که قبلاً هم گفته شد اگر یک صفحه‌ی کاغذ در محل تصویر قرار گیرد (به‌طوری که مانع تابش نور به آینه نشود) تصویر روی صفحه‌ی کاغذ دیده می‌شود، این تصویر حقیقی است.

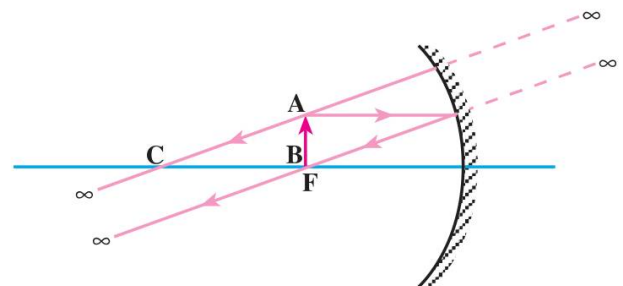

ب - شیء بین مرکز و کانون؛ تصویر دورتر از مرکز، حقیقی، بزرگ‌تر از شیء و وارونه است.

الف - شیء در فاصله‌ای دورتر از مرکز آینه؛ تصویر حقیقی، کوچک‌تر از جسم، وارونه و بین مرکز و کانون است.

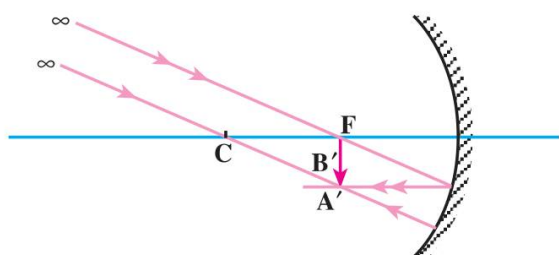

ت - شیء بین کانون و آینه؛ همان‌طور که در شکل دیده می‌شود پرتوهای بازتاب در جلوی آینه از هم دور می‌شوند، امتداد آن‌ها در پشت آینه یک‌دیگر را قطع می‌کنند، تصویر مجازی، بزرگ‌تر از شیء و مستقیم است.

پ - شیء روی کانون؛ پرتوهای بازتاب با هم موازی‌اند و در فاصله‌ی خیلی دور (بی‌نهایت) یک‌دیگر را قطع می‌کنند. در این حالت می‌گوییم تصویر در بی‌نهایت است.

رسم تصویر یک شیء که در فاصله‌ی خیلی دور از آینه‌ی کاو قرار دارد: همان‌طور که در مورد کانون آینه‌های کاو گفته شد، تصویر خورشید در کانون آینه تشکیل می‌شود. از طرفی، پرتوهایی که از یک نقطه‌ی خیلی دور (بی‌نهایت) تابیده می‌شوند، با هم موازی‌اند. بر اساس روش ترسیمی که قبلاً توضیح داده شده، از بین پرتوهای زیادی که از نقطه‌ی خیلی دور به آینه تابیده‌اند، دو پرتو تابش، که یکی از کانون و یکی از مرکز آینه می‌گذرند، برای رسم تصویر کافی است. چگونگی رسم تصویر در این حالت در شکل (۲۲-۴) نشان داده شده است.

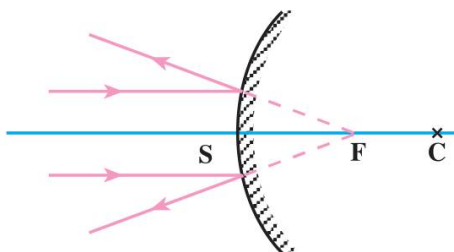
شکل ۲۲-۴- رسم تصویر یک شیء که در فاصله‌ی خیلی دور از آینه‌ی کاو قرار دارد. تصویر حقیقی، کوچک‌تر، وارونه و روی کانون است.

فعالیت ۸

با مشارکت دیگر اعضای گروه خود، آزمایشی طراحی کنید که به کمک آن بتوانید مرکز یک آینه‌ی کاو را مشخص نمایید.

۴-۱۰- کانون آینه‌ی محدب (کوژ)

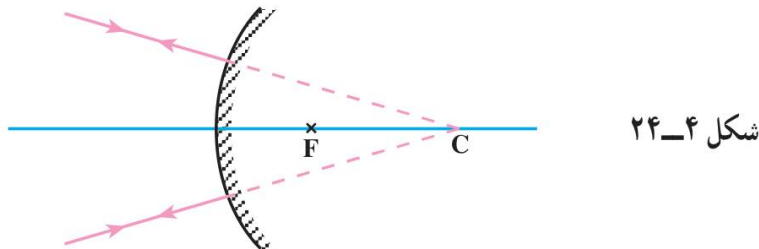
هرگاه پرتوهایی موازی محور اصلی آینه‌ی محدب به آن بتابند، طوری باز می‌تابند که امتداد پرتوهای بازتاب از یک نقطه روی محور اصلی می‌گذرند. این نقطه کانون اصلی آینه‌ی محدب نام دارد. کانون آینه‌ی محدب، مجازی است. فاصله‌ی کانون تا آینه را «فاصله‌ی کانونی» آینه می‌نامند. در آینه‌های محدب نیز فاصله‌ی کانونی آینه نصف فاصله‌ی مرکز تا آینه یعنی نصف شعاع آینه است ($f = \frac{r}{2}$). شکل (۲۳-۴) پرتوهای تابش، موازی محور اصلی آینه‌ی محدب، و چگونگی بازتابش آن‌ها را نشان می‌دهد.

شکل ۲۳-۴- کانون در آینه‌ی محدب

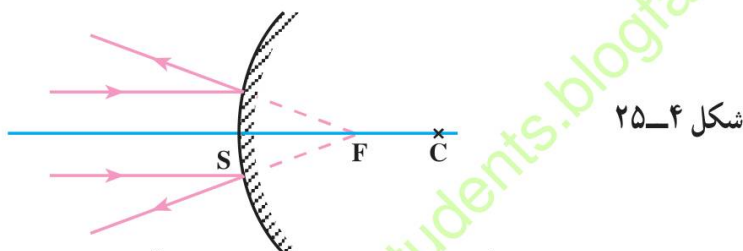
۴-۱۱- رسم پرتوهای بازتاب در آینه‌ی محدب

الف: هر پرتو تابش که امتداد آن از مرکز آینه‌ی محدب (در پشت آینه) بگذرد، روی خودش باز می‌تابد. در شکل (۴-۲۴) پرتوهایی که در امتداد مرکز به آینه می‌تابند، نشان داده شده‌اند.

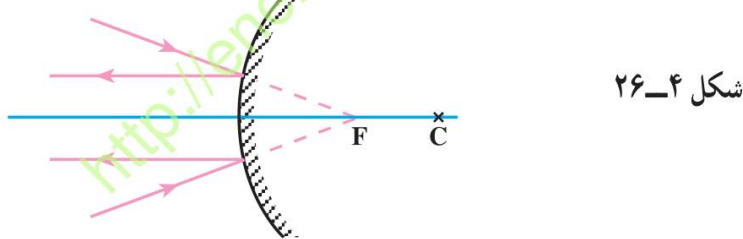
شکل ۴-۲۴

ب: هر پرتوی که موازی محور اصلی به آینه‌ی محدب بتابد، طوری باز می‌تابد که امتداد پرتو بازتاب از کانون اصلی محدب (در پشت آینه) بگذرد (شکل ۴-۲۵).

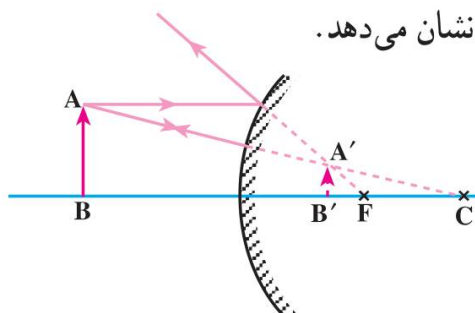
شکل ۴-۲۵

پ: هرگاه امتداد پرتو تابش از کانون بگذرد، پرتو بازتاب مربوط به آن، موازی محور اصلی خواهد بود. در شکل (۴-۲۶) این گونه پرتوها نشان داده شده‌اند.

شکل ۴-۲۶

تصویر در آینه‌ی محدب: با رسم دو پرتو تابش مشخص، از بین پرتوهای تابش زیادی که از یک نقطه‌ی یک شیء به آینه می‌تابد، و رسم پرتوهای بازتاب آن‌ها و با توجه به آنچه پیش‌تر شرح داده شد، می‌توان تصویر یک شیء را که مقابل آینه و عمود بر محور اصلی است به دست آورد. شکل (۴-۲۷) تصویر شیء AB را در آینه‌ی محدب نشان می‌دهد.

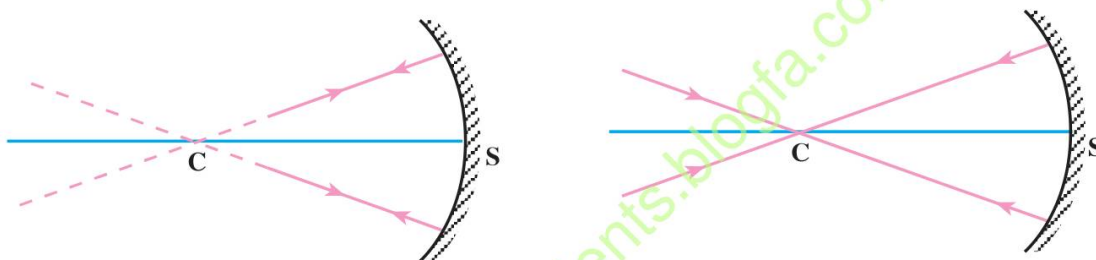
شکل ۴-۲۷- تصویر شیء در آینه‌ی محدب، مجازی، کوچک‌تر و مستقیم است.

است. یعنی فاصله‌ی کانونی نصف شعاع آینه است. اگر فاصله‌ی کانونی f و شعاع آینه r باشد، داریم:

$$f = \frac{r}{2} \quad (2-4)$$

۴-۸- رسم پرتوهای بازتاب در آینه‌ی مقعر

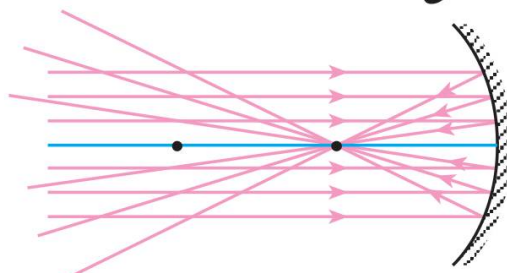
الف: هر پرتوی که از مرکز آینه‌ی مقعر گذشته و به آینه بتابد یا طوری به آینه بتابد که امتداد آن از مرکز آینه بگذرد، روی خودش باز می‌تابد. زیرا این پرتو بر آینه عمود است $i = r = 0$ (هر خطی که از مرکز کره بگذرد بر کره عمود است) در شکل (۴-۱۴ الف و ب) این گونه پرتوها در آینه‌ی مقعر نشان داده شده‌اند (نقطه‌ی C مرکز آینه است).

الف- پرتوی که از مرکز بگذرد و به آینه‌ی مقعر بتابد، روی خودش باز می‌تابد.
ب- پرتوی که در امتداد مرکز به آینه‌ی مقعر بتابد، روی خودش باز می‌تابد.

شکل ۴-۱۴

ب: در آزمایش ۶، با توجه به اینکه پرتوهای خورشید که از فاصله‌ی خیلی دور (بی‌نهایت) تابش می‌شوند، همه موازی محور اصلی آینه‌اند؛ بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که: هرگاه دسته پرتوهایی موازی محور اصلی به آینه‌ی مقعر بتابند، پرتوهای بازتاب آن‌ها از یک نقطه روی محور اصلی به نام کانون اصلی آینه خواهند گذشت. شکل (۴-۱۵) دسته پرتوهای تابش و بازتاب آن‌ها را در آینه‌ی مقعر نشان می‌دهد. به این ترتیب هر پرتوی که موازی محور اصلی به آینه‌ی مقعر بتابد پرتو بازتاب آن از کانون آینه می‌گذرد.

شکل ۴-۱۵- پرتوهایی که موازی محور اصلی به آینه‌ی مقعر بتابند پس از بازتاب از کانون اصلی آینه می‌گذرند.

در این مورد هم کسی که تصویر را می بیند، احساس می کند که پرتوهایی از شیء واقع در محل $A'B'$ به چشم او رسیده است و تصویر را در آنجا خواهد دید، چون تصویر از برخورد امتداد پرتوهای بازتاب حاصل شده است، مجازی است. در آینه های محدب، شیء در هر فاصله ای مقابل آینه قرار داده شود، تصویر آن کوچک تر از شیء، مجازی و نسبت به شیء مستقیم و داخل فاصله ی کانونی آینه دیده می شود.

ب: با استفاده از نتایج قسمت الف، جدول زیر را کامل کنید.

نوع آینه	پرتو تابش		پرتو بازتاب
	همگرا	واگرا	
آینه‌ی تخت			همگرا
			واگرا
			موازی
آینه‌ی مقعر			از نقطه‌ی نورانی در فاصله‌ی دور (واگرا)
			از نقطه‌ی نورانی واقع در کانون
			از نقطه‌ی نورانی بین کانون و آینه
آینه‌ی محدب			پرتو همگرا به سمت مرکز
			پرتو همگرا به سمت کانون
			پرتو همگرا به سمت نقطه‌ای بین کانون و آینه

۴-۱۲- محاسبه‌ی فاصله‌ی تصویر تا آینه‌ی مقعر

همان‌طور که در شکل (۴-۲۱) مربوط به تصویر شیء در آینه‌ی مقعر دیده می‌شود، در این آینه‌ها، فاصله‌ی تصویر تا آینه بستگی به فاصله‌ی شیء تا آینه دارد. در موردهایی فاصله‌ی تصویر تا آینه بیشتر از فاصله‌ی جسم تا آینه، و در موردهایی کمتر از آن است. در مواردی تصویر حقیقی و در یک مورد هم تصویر مجازی است.

هرگاه فاصله‌ی شیء تا آینه را با p و فاصله‌ی تصویر تا آینه را با q و فاصله‌ی کانونی آینه را با f نشان دهیم، ثابت می‌شود که بین p و q و f رابطه‌ی زیر برقرار است:

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \quad (۴-۳)$$

هرگاه فاصله‌ی تصویر تا آینه معلوم نباشد، در رابطه‌ی (۴-۳) به جای p و f عدد مربوط را قرار می‌دهیم و q را محاسبه می‌کنیم. پس از محاسبه اگر عدد به دست آمده مربوط به q مثبت باشد، تصویر حقیقی است و در صورتی که عدد به دست آمده منفی باشد معلوم می‌شود تصویر مجازی است. در صورتی که فاصله‌ی تصویر تا آینه معلوم و تصویر مجازی باشد این فاصله را با علامت منفی به جای q قرار می‌دهیم.

مثال ۱

یک شیء در فاصله‌ی ۲۰ سانتی متری یک آینه‌ی مقعر قرار داده شده است. اگر شعاع آینه ۳۰ سانتی متر باشد، فاصله‌ی تصویر تا آینه و نوع تصویر را تعیین کنید.

حل

$$p = 20 \text{ cm} \quad \text{و} \quad f = \frac{r}{2} = \frac{30}{2} = 15 \text{ cm}$$

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{20} + \frac{1}{q} = \frac{1}{15}$$

بنابراین رابطه‌ی ۳-۲

$$\frac{1}{q} = \frac{1}{15} - \frac{1}{20} = \frac{4-3}{60} \Rightarrow \frac{1}{q} = \frac{1}{60}$$

$$q = 60 \text{ cm}$$

فاصله‌ی تصویر تا آینه

چون q مثبت است تصویر حقیقی است.

مثال ۲

یک شیء در فاصله‌ی ۱۲ سانتی متری از یک آینه‌ی مقعر که فاصله‌ی کانونی آن ۲۴ سانتی متر است قرار دارد. فاصله‌ی تصویر تا آینه، نوع تصویر و فاصله‌ی شیء تا تصویر را تعیین کنید.

حل

$$p = 12 \text{ cm} \quad \text{و} \quad f = 24 \text{ cm} \quad \text{و} \quad q = ?$$

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{12} + \frac{1}{q} = \frac{1}{24}$$

۱۱۱

$$\frac{1}{q} = \frac{1}{24} - \frac{1}{12} = \frac{1-2}{24} \Rightarrow \frac{1}{q} = -\frac{1}{24}$$

$$q = -24 \text{ cm}$$

فاصله‌ی تصویر تا آینه

چون q منفی است تصویر مجازی است.

$$\begin{aligned} \text{فاصله‌ی جسم از تصویر} &= p + q = 12 + 24 \\ &= 36 \text{ cm} \end{aligned}$$

مثال ۳

یک شیء را در ۹ سانتی متری آینه‌ی مقعری قرار می‌دهیم. آینه از جسم تصویری می‌دهد مجازی و در ۱۲ سانتی متری پشت آینه؛ شعاع آینه را حساب کنید.

حل: چون تصویر مجازی است باید به جای q مقدار آن را با علامت منفی در رابطه قرار داد.

$$p = 9 \text{ cm} \quad \text{و} \quad q = -12 \text{ cm} \quad \text{و} \quad f = ?$$

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f}$$

$$\frac{1}{9} - \frac{1}{12} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{4-3}{36} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{36} = \frac{1}{f}$$

$$f = 36 \text{ cm}$$

$$r = 2f = 72 \text{ cm}$$

شعاع آینه‌ی مقعر

۴-۱۳- محاسبه‌ی فاصله‌ی تصویر تا آینه‌ی محدب

اگر فاصله‌ی جسم تا آینه و فاصله‌ی تصویر تا آینه و فاصله‌ی کانونی در این آینه‌ها هم به ترتیب برابر p ، q و f باشد، ثابت می‌شود که در آینه‌ی محدب هم میان آن‌ها رابطه‌ی (۳-۴) برقرار است. کانون آینه‌ی محدب مجازی است، بنابراین در محاسبه‌ها باید فاصله‌ی کانونی را با علامت منفی در رابطه‌ی (۳-۴) قرار دهیم. هرگاه فاصله‌ی تصویر تا آینه معلوم نباشد، در رابطه‌ی (۳-۴) به جای p و f عددهای مربوط را قرار می‌دهیم و q را محاسبه می‌کنیم. در صورتی که فاصله‌ی تصویر تا آینه یعنی

q معلوم باشد، چون تصویر در آینه‌ی محدب مجازی است، این فاصله را با علامت منفی در رابطه‌ی (۳-۴) قرار می‌دهیم.

مثال ۴

یک شیء در فاصله‌ی ۲۰ سانتی‌متری آینه‌ی محدب‌ی که شعاع آن ۱۰ سانتی‌متر است قرار دارد، تصویر آن در چه فاصله‌ای از آینه دیده می‌شود؟

حل

$$p = 20 \text{ cm} \text{ و } r = 10 \text{ cm} \Rightarrow f = \frac{r}{2} = 5 \text{ cm} \text{ و } q = ?$$

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{20} + \frac{1}{q} = \frac{1}{-5}$$

$$\frac{1}{q} = -\frac{1}{5} - \frac{1}{20} = \frac{-4-1}{20} \Rightarrow \frac{1}{q} = -\frac{5}{20} \Rightarrow \frac{1}{q} = -\frac{1}{4}$$

$$q = -4 \text{ cm}$$

فاصله‌ی تصویر تا آینه

علامت منفی نشان می‌دهد که تصویر مجازی است.

۴-۱۴- بزرگ‌نمایی خطی آینه‌ها

نسبت طول تصویر (A'B') به طول شیء (AB) را بزرگ‌نمایی خطی می‌نامیم و آن را با m نمایش می‌دهیم:

$$m = \frac{A'B'}{AB} \quad (4-4)$$

بزرگ‌نمایی نشان می‌دهد که طول تصویر چند برابر طول شیء است.

ثابت می‌شود که در هر دو نوع آینه‌ی کروی می‌توان نوشت:

$$m = \frac{A'B'}{AB} = \frac{q}{p} \quad (5-4)$$

یعنی نسبت طول تصویر به طول شیء برابر نسبت فاصله‌ی تصویر تا آینه به فاصله‌ی شیء تا آینه است.

در رابطه‌ی (۵-۴) مقادیرهای p و q را بدون علامت قرار می‌دهیم.

مثال ۵

یک شیء را در چه فاصله‌ای از یک آینه‌ی مقعر که فاصله‌ی کانونی آن ۱۲ سانتی‌متر است قرار دهیم تا تصویر حقیقی آن در فاصله‌ی ۳۶ سانتی‌متری آینه تشکیل شود. اگر طول شیء ۴ سانتی‌متر باشد، طول تصویر آن در این حالت چقدر است؟

حل

$$p = ? \text{ و } q = 36 \text{ cm و } f = 12 \text{ cm و } AB = 4 \text{ cm و } A'B' = ?$$

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{p} + \frac{1}{36} = \frac{1}{12}$$

$$\frac{1}{p} = \frac{1}{12} - \frac{1}{36} = \frac{3-1}{36} \Rightarrow \frac{1}{p} = \frac{2}{36} \Rightarrow \frac{1}{p} = \frac{1}{18}$$

$$p = 18 \text{ cm}$$

فاصله‌ی جسم از آینه

$$\frac{A'B'}{AB} = \frac{q}{p} \Rightarrow \frac{A'B'}{4} = \frac{36}{18} \Rightarrow \frac{A'B'}{4} = \frac{2}{1} \Rightarrow A'B' = 8 \text{ cm}$$
 طول تصویر

مثال ۶

یک شیء به طول ۵ سانتی‌متر را در ۱۵ سانتی‌متری آینه‌ی محدب قرار می‌دهیم. تصویر مجازی در ۶ سانتی‌متری آینه دیده می‌شود. فاصله‌ی کانونی آینه و طول تصویر را محاسبه کنید.

حل

$$p = 15 \text{ cm و } q = -6 \text{ cm و } AB = 5 \text{ cm و } f = ? \text{ و } A'B' = ?$$

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f}$$

$$\frac{1}{15} - \frac{1}{6} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{2-5}{30} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{f} = \frac{-3}{30}$$

$$\frac{1}{f} = -\frac{1}{10} \Rightarrow f = -10 \text{ cm}$$

$$m = \frac{A'B'}{AB} = \frac{q}{p} \Rightarrow \frac{A'B'}{5} = \frac{6}{15} \Rightarrow \frac{A'B'}{5} = \frac{2}{5} \Rightarrow A'B' = 2 \text{ cm}$$

حل: چون تصویر پشت آینه است، تصویر مجازی است. بزرگ‌نمایی کوچک‌تر از یک است، یعنی طول تصویر مجازی کوچکتر از طول جسم است، در نتیجه آینه محدب است (طول تصویر مجازی در آینه‌ی مقعر از طول جسم بزرگ‌تر است).

$$p = 12 \text{ cm} \text{ و } m = \frac{1}{3} \text{ و } q = ? \text{ و } f = ?$$

$$m = \frac{q}{p} \Rightarrow \frac{1}{3} = \frac{q}{12} \Rightarrow 3q = 12 \Rightarrow q = \frac{12}{3} = 4 \text{ cm}$$

چون تصویر مجازی است، $q = -4 \text{ cm}$ را باید در رابطه قرار داد.

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{12} - \frac{1}{4} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{f} = \frac{1-3}{12} = -\frac{2}{12}$$

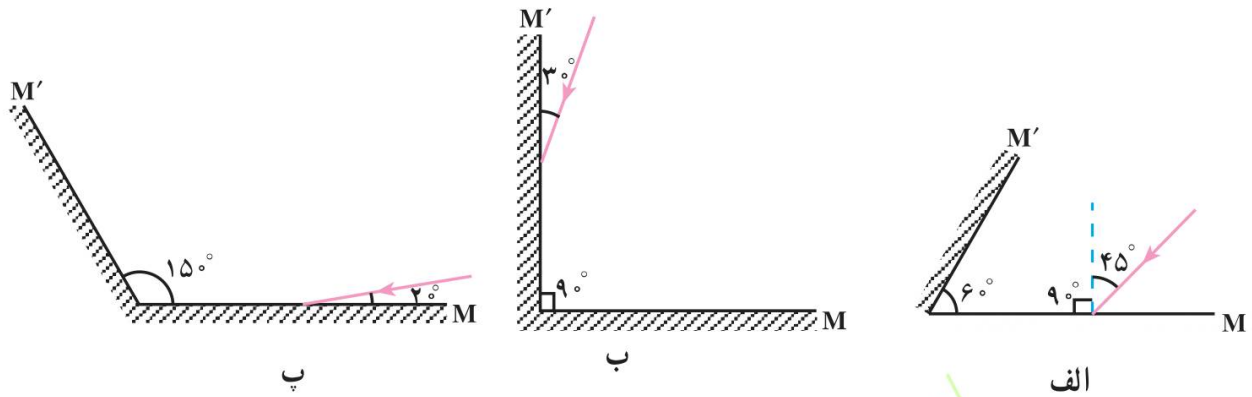
$$\frac{1}{f} = -\frac{1}{6} \Rightarrow f = -6 \text{ cm}$$

فاصله‌ی کانونی آینه‌ی محدب

منفی شدن f نیز نشان می‌دهد که آینه محدب است.

تمرین‌های فصل چهارم

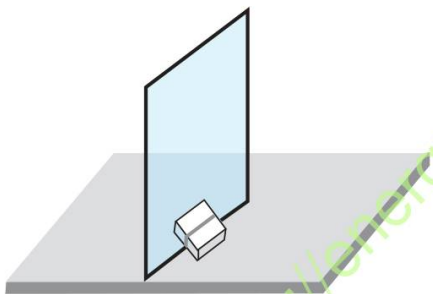
۱- در شکل‌های (۳۱-۴) مسیر پرتو نور را در دو آینه‌ی M و M' ، با رسم، کامل کنید.

شکل ۳۱-۴

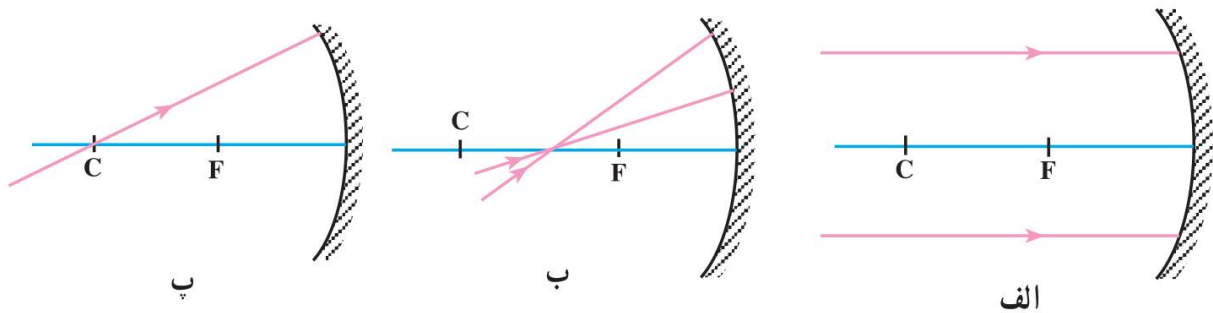
۲- آینه‌ی تختی را مطابق شکل (۳۲-۴) روی میز به‌طور قائم نصب کنید (یا از دوست خود بخواهید که آن را به‌طور قائم روی میز نگه‌دارد) پس از آن یک مداد یا خودکار را طوری روی میز مقابل آینه قرار دهید که:

- الف: تصویر آن با مداد در یک راستا باشند.
 - ب: تصویر آن با مداد بر هم عمود باشند.
- زاویه‌ی بین راستای مداد و سطح آینه را در هر مورد اندازه بگیرید و نتیجه را به کلاس گزارش کنید.

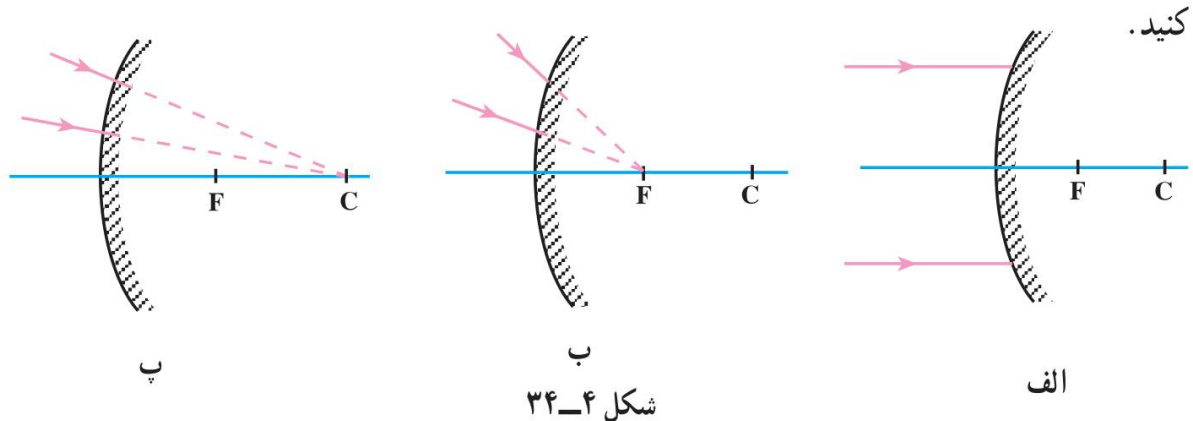
شکل ۳۲-۴

۳- در شکل‌های (۳۳-۴) مسیر نور را پس از تابش به آینه، با رسم، کامل کنید.

شکل ۳۳-۴

۴- در هر یک از شکل‌های (۴-۳۴) پرتوهای بازتاب را برای هر یک از پرتوهای تابش رسم

۵- شخصی در مقابل آینه‌ی تخت قائمی ایستاده است :

الف : اگر این شخص 5 cm به آینه نزدیک شود چند سانتی‌متر به تصویرش نزدیک می‌شود؟

ب : اگر این شخص در جای خود ساکن بماند و فاصله‌ی آینه از او 10 cm زیاد شود، تصویر

او نسبت به تصویر اولیه چقدر جابه‌جا می‌شود؟

۶- الف : جسمی در فاصله‌ی 18 سانتی‌متری آینه‌ی مقعری به شعاع 24 سانتی‌متر قرار داده

شده است. فاصله‌ی تصویر تا آینه و نوع تصویر را مشخص کنید.

ب : شکل را با فاصله‌های داده شده برای جسم و فاصله‌ی کانونی رسم کنید و فاصله‌ی تصویر

تا آینه را با خط‌کش اندازه بگیرید و آن را با عدد به‌دست آمده از راه محاسبه مقایسه کنید.

۷- الف : جسمی مقابل یک آینه‌ی محدب که فاصله‌ی کانونی آن 10 سانتی‌متر است قرار

دارد. اگر فاصله‌ی جسم تا آینه 20 سانتی‌متر باشد، فاصله‌ی تصویر تا آینه را حساب کنید.

ب : اگر طول جسم 4 سانتی‌متر باشد طول تصویر چقدر است؟

پ : شکل را با توجه به فاصله‌های داده شده رسم کنید و پس از آن با اندازه‌گیری فاصله‌ی

تصویر تا آینه و اندازه‌گیری طول تصویر (با خط‌کش) آن‌ها را با عددهای به‌دست آمده در بند الف و ب

مقایسه کنید و نتیجه را بنویسید.

۸- تحقیق کنید که :

الف : چرا در پیچ جاده‌ها آینه نصب می‌کنند؟

ب : این آینه از چه نوعی است؟

پ : معمولاً دندان‌پزشک‌ها برای دیدن دندان‌ها در داخل دهان از آینه‌ی کوچک دسته‌داری

استفاده می‌کنند. این آینه از چه نوعی است؟ چرا؟

۹- در یک آینه‌ی مقعر، فاصله‌ی جسم تا آینه 15 cm است. اگر تصویر نسبت به جسم مستقیم

و فاصله‌ی آن تا آینه 20 cm باشد، فاصله‌ی کانونی و شعاع این آینه چقدر است؟

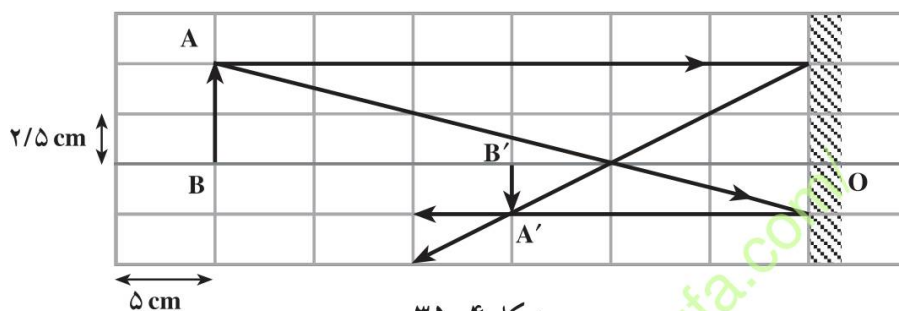
۱۰- با توجه به شکل ۳۵-۴

الف: اندازه‌ی تصویر و جسم را مشخص نمایید.

ب: نوع آینه را تعیین کنید.

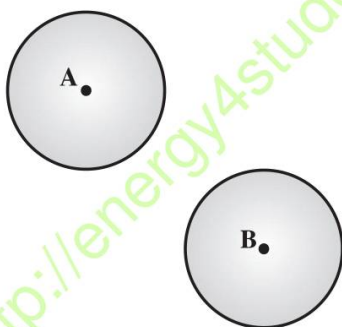
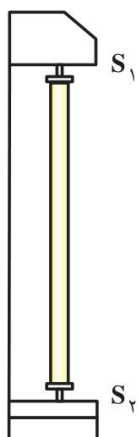
پ: فاصله‌ی کانونی آینه را با توجه به فاصله‌های جسم و تصویر از آینه به دست آورید. و با

اندازه‌ی آن بر روی شکل مقایسه نمایید.

شکل ۳۵-۴

۱۱- توپ‌های کدر A و B را مطابق شکل ۳۶-۴ جلوی یک لامپ مهتابی روشن (S_1, S_2)

شکل ۳۶-۴

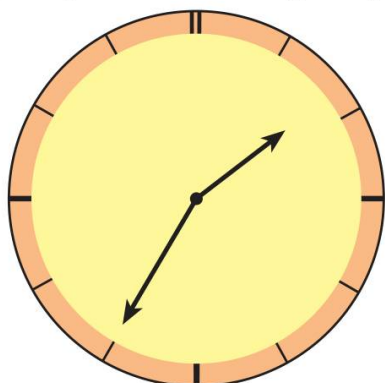
قرار داده‌ایم. با رسم پرتوهایی که از لامپ به دیوار (پرده) می‌رسند، نقاط کاملاً تاریک را مشخص نمایید.

پرده

۱۲- آزمایشی طراحی کنید که به کمک آن بتوانید، کانون آینه‌ی مقعر را مشخص کنید.

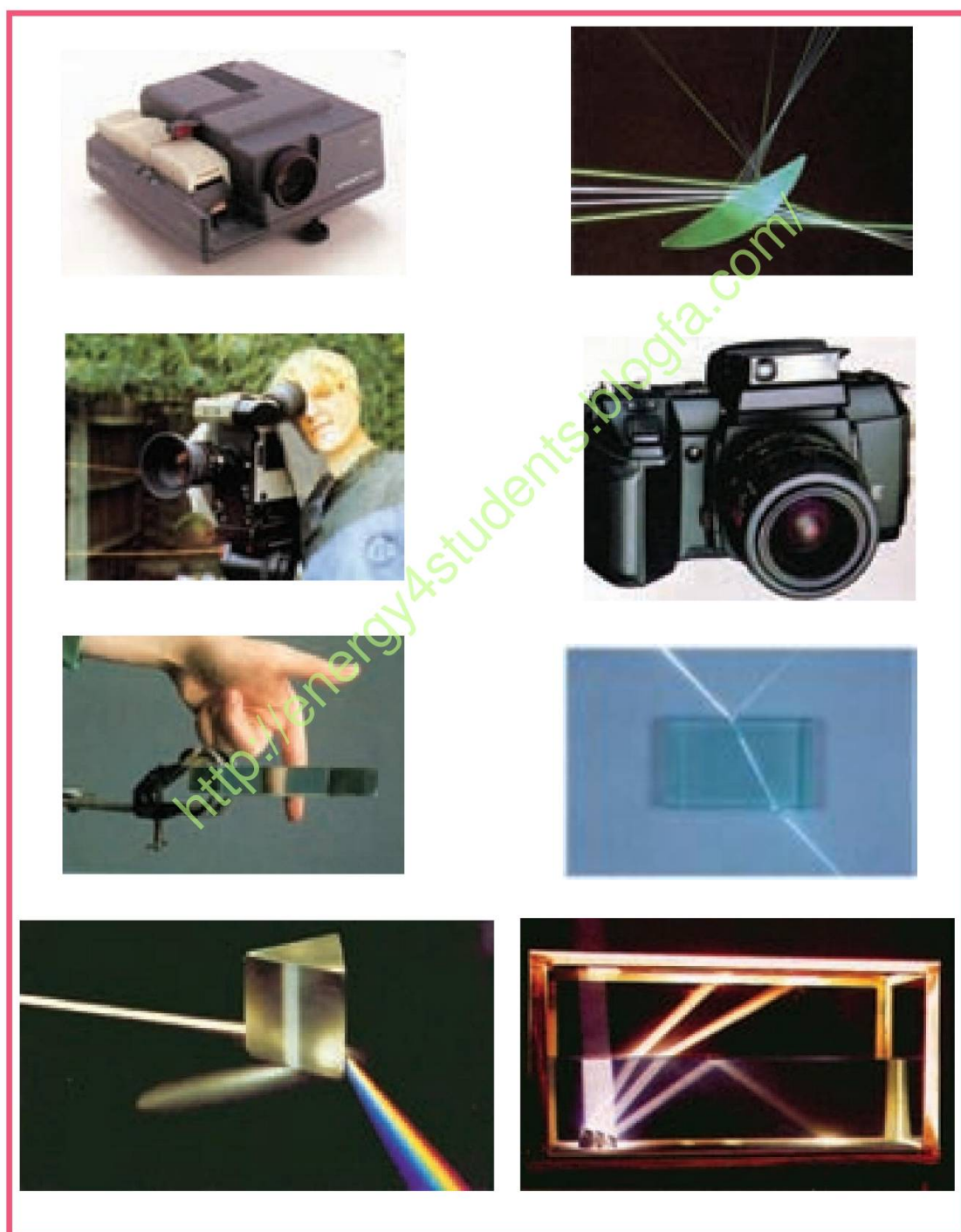
۱۳- تصویر صفحه‌ی ساعت در یک آینه‌ی تخت مطابق شکل ۳۷-۴ است. اگر به‌طور

مستقیم به ساعت نگاه کنیم، ساعت را نشان می‌دهد.

شکل ۳۷-۴

در فصل گذشته با انتشار نور به خط راست در یک محیط شفاف و قوانین بازتابش نور آشنا شدید. در این فصل، رفتار نور را هنگام عبور از یک محیط شفاف به محیط شفاف دیگر بررسی می‌کنیم و با استفاده از مفهوم بازتابش کلی، با نحوه‌ی کار تارهای نوری آشنا می‌شویم. سپس به بررسی عدسی‌ها و کاربرد آن‌ها در اصلاح دید چشم، میکروسکوپ و دوربین نجومی می‌پردازیم.

شکل ۱-۵

شکست نور

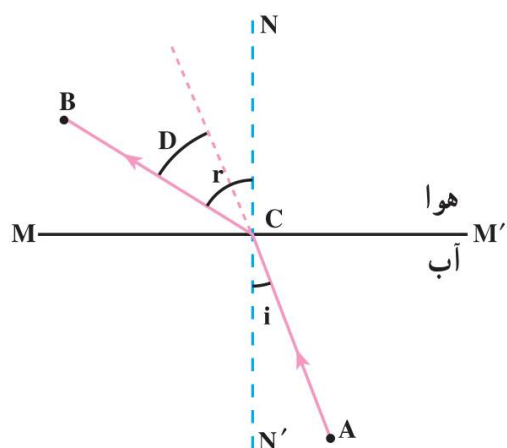

آیا می‌دانید که علت تشکیل رنگین کمان چیست؟

۵-۱- شکست نور

اگر از کنار استخر پر از آب به کف استخر نگاه کنید و در همان حال به تدریج از کنار استخر دور شوید، احساس می‌کنید که کف استخر دارد بالا می‌آید و عمق آب کم می‌شود؛ مشاهده‌ی پدیده‌هایی از این قبیل به سبب پدیده‌ی شکست نور است.

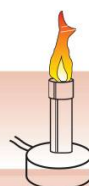

با انجام آزمایش کنید - ۱ نتیجه می‌گیریم که نور هنگام عبور از آب به هوا، مسیر شکسته‌ی ACB را پیموده و به چشم رسیده است. این مسیر در شکل (۳-۵) نشان داده شده است. همان‌گونه که در شکل پیداست، نور در گذر از آب به هوا از خط عمود دور می‌شود.

شکل ۳-۵- مسیر نور هنگام گذر از آب به هوا

وقتی نور به طور مایل از یک محیط شفاف به محیط شفاف دیگر می‌تابد، مسیری تغییر می‌کند. به بیان دیگر، پرتو نوری که به طور مایل به سطح جدایی دو محیط شفاف می‌تابد، هنگام گذر از سطح جدایی دو محیط، شکسته می‌شود. به این پدیده شکست نور می‌گوییم.

در آزمایش کنید - ۱ پرتوهای نور از آب به هوا وارد می‌شوند. پرتو AC را پرتو تابش و پرتو CB را پرتو شکست می‌نامیم. زاویه‌ی بین پرتو تابش و خط NN' (خط عمود بر سطح جدایی دو محیط در نقطه‌ی تابش نور) را زاویه‌ی تابش (i) و زاویه‌ی بین پرتو شکست و NN' را زاویه‌ی شکست (r) می‌نامیم.

آزمایش کنید - ۲

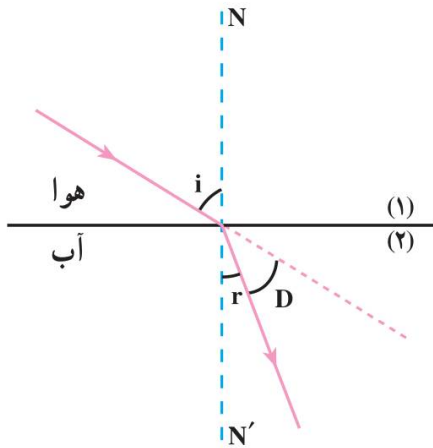
آزمایش کنید - ۱ را برای زاویه‌های تابش 10° و 20° و 30° و 40° تکرار

کنید.

زاویه‌های شکست r در هر آزمایش نسبت به زاویه‌ی تابش i چه تغییری می‌کند؟

آزمایش نشان می‌دهد که اگر نور از آب به هوا بتابد زاویه‌ی تابش در محیط (۱) کوچک‌تر از زاویه‌ی شکست در محیط (۲) است.

در شکل (۴-۵) تابش نور از محیط (۱) به محیط (۲) (محیط غلیظ) نشان داده شده است. همان‌گونه که می‌بینید هنگام تابش نور از هوا به آب، پرتو شکست به خط عمود نزدیک می‌شود.

زاویه‌ی بین امتداد پرتو تابش و پرتو شکست را زاویه‌ی انحراف می‌نامیم و آن را با D نشان می‌دهیم. در شکل (۳-۵) دیده می‌شود که $D = r - i$ و در شکل (۴-۵)، $D = i - r$ است.

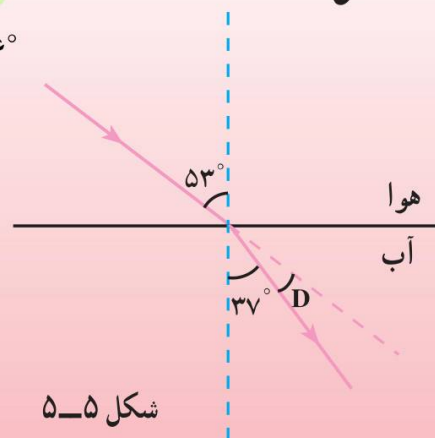
شکل ۴-۵ - مسیر گذر نور از هوا به آب

مثال ۱

شکل (۵-۵) پرتو نوری را نشان می‌دهد که تحت زاویه‌ی تابش 53° از هوا به آب می‌تابد و زاویه‌ی شکست آن 37° است. الف: زاویه‌ی انحراف چقدر است؟ ب: با رسم پرتو تابش و شکست، زاویه‌ی انحراف را در شکل مشخص کنید.

حل

$$D = i - r \Rightarrow D = 53^\circ - 37^\circ \text{ و } D = 16^\circ$$

شکل ۵-۵

قانون‌های شکست نور

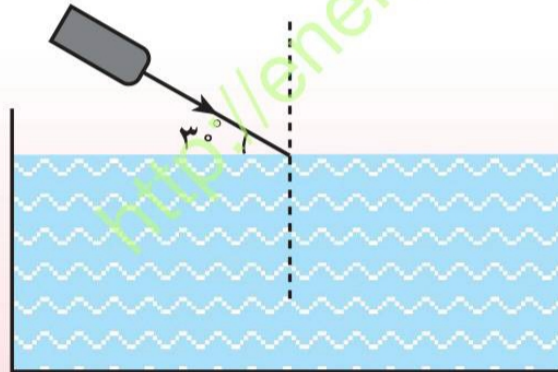
در گذشته، دانشمندان زیادی از جمله بطلمیوس، ابن هیثم، کیلر و... تلاش کردند تا رابطه‌ای بین زاویه‌ی تابش (i) و زاویه‌ی شکست (r) پیدا کنند. به‌عنوان مثال ابن هیثم دانشمند اسلامی نسبت بین زاویه‌های تابش و شکست را تا زاویه‌ی 8° به‌دست آورد ولی نتوانست رابطه‌ی بین آن‌ها را کشف کند. در قرن هفدهم میلادی اسنل دانشمند هلندی و دکارت دانشمند فرانسوی، هر یک به‌طور مستقل، موفق شدند رابطه‌ی بین این دو زاویه را به‌دست آورند.

مثال ۲

باریکه‌ی نوری همانند شکل (۷-۵) تحت زاویه‌ی 3° به سطح آب می‌تابانیم. این پرتو تحت چه زاویه‌ای وارد ظرف آب می‌شود؟ ضریب شکست آب را $1/33$ فرض کنید.

حل

با توجه به شکل :

شکل ۷-۵

$$i = 3^\circ$$

با استفاده از قانون شکست نور :

$$\frac{\sin i}{\sin r} = n \rightarrow \frac{\sin 3^\circ}{\sin r} = 1/33$$

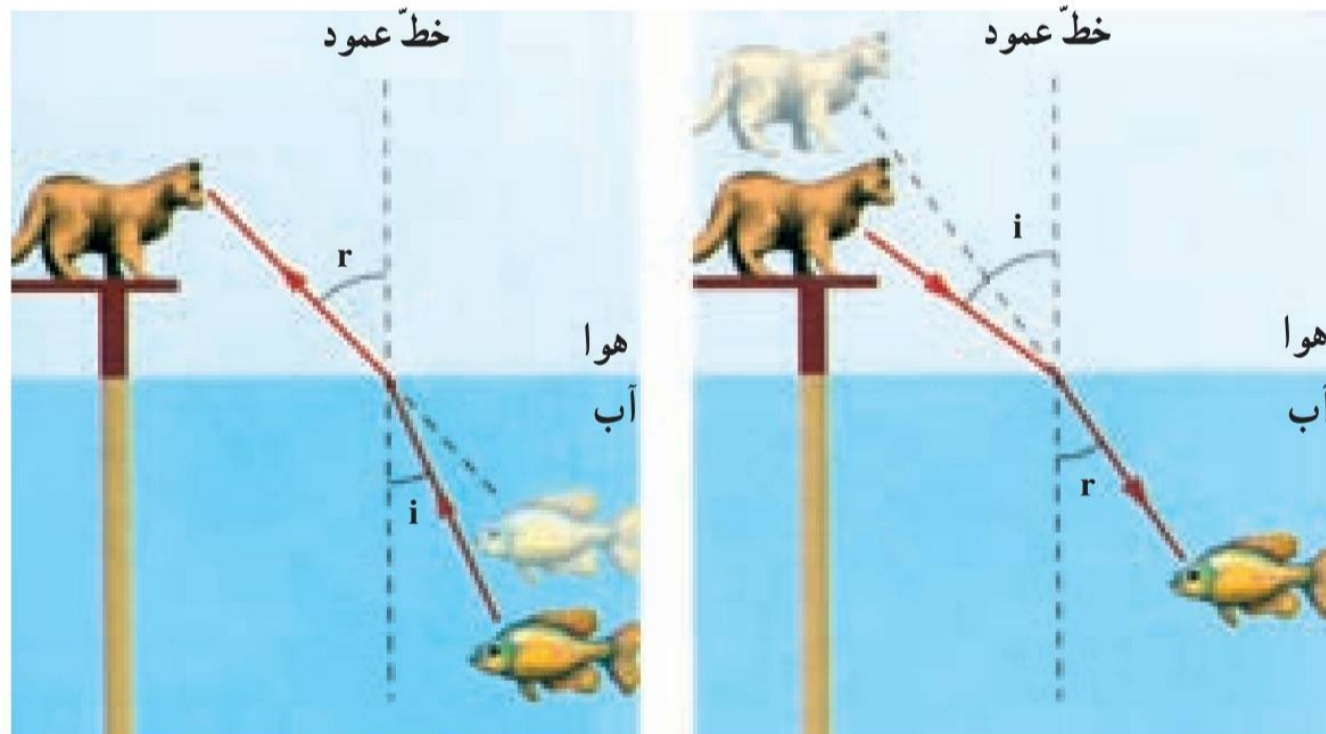
$$\sin r = \frac{\sin 3^\circ}{n} \approx 0/65$$

$$r = 40/5^\circ$$

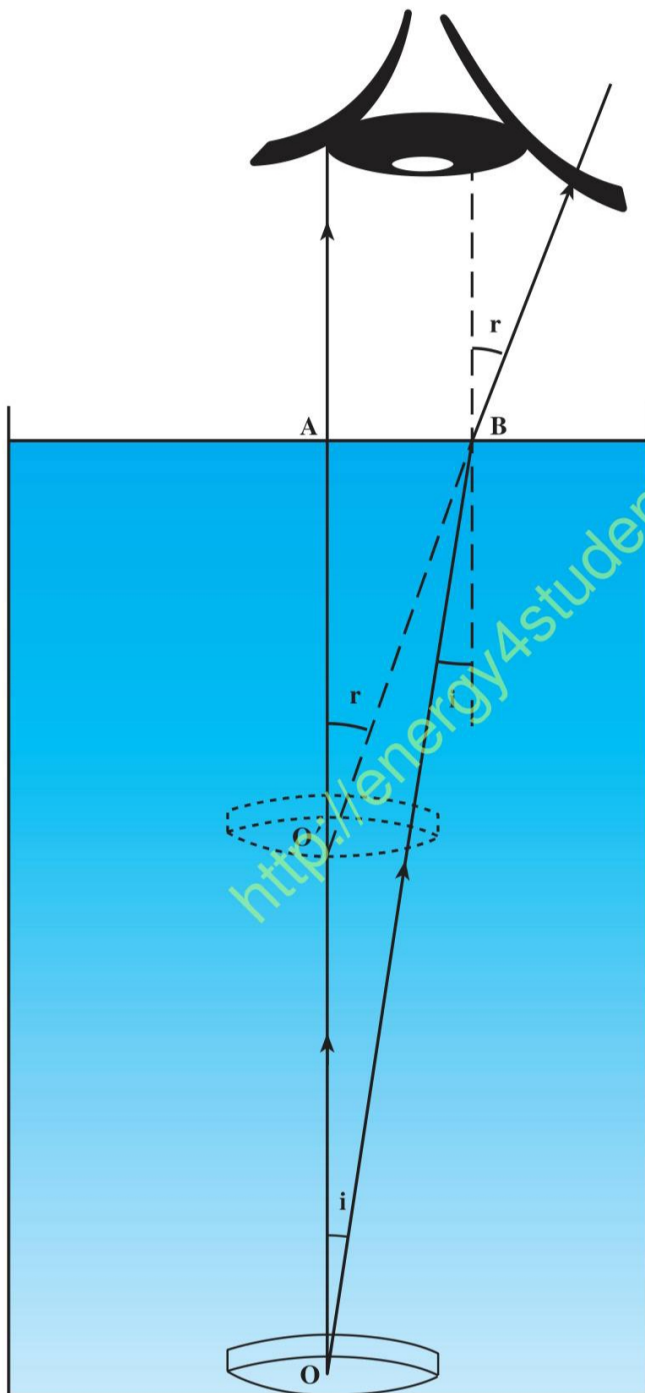
۵-۲- عمق ظاهری و واقعی

شکل (۵-۹) مکان واقعی و ظاهری یک ماهی را در یک آکواریوم نشان می‌دهد. همان‌طور که می‌بینید، گربه، ماهی را بالاتر از مکان واقعی خود می‌بیند و ماهی نیز گربه را دورتر از مکان واقعی خود مشاهده می‌کند.

شما نیز احتمالاً تجربه کرده‌اید هنگامی که از هوا به جسمی در داخل آب نگاه می‌کنیم آن جسم به سطح آب نزدیک‌تر و وقتی که از داخل آب به جسمی در هوا نگاه می‌کنیم، دورتر به نظر می‌رسد.

شکل ۵-۹

شکل ۱۰-۵

وقتی نور به طور مایل از یک محیط شفاف وارد محیط شفاف دیگر می شود، در مرز مشترک دو محیط، تغییر مسیر می دهد (شکسته می شود) و همین عامل سبب بالاتر دیده شدن ماهی توسط گربه و همچنین دورتر دیده شدن گربه توسط ماهی می گردد.

در شکل (۱۰-۵) مکان سگه‌ای در ته یک لیوان پر از آب نشان داده شده است. دو پرتوی را که از نقطه‌ی O به سطح آب برخورد می کنند در نظر می گیریم:

پرتو قائم OA بدون شکست وارد هوا می شود اما پرتو OB در مرز مشترک دو محیط شکسته شده و از خط عمود دور می شود. ($r > i$)

با استفاده از قانون‌های شکست نور و زاویه‌های تابش و شکست r و i می توانیم بنویسیم:

$$\frac{\sin i}{\sin r} = \frac{1}{n}$$

با توجه به شکل، زاویه ی AOB برابر با زاویه ی تابش i و زاویه ی $AO'B$ برابر با زاویه ی شکست r است. در مثلث های قائم الزاویه ی $AO'B$ و AOB با توجه به تعریف سینوس یک زاویه می توانیم بنویسیم:

$$\sin i = \frac{AB}{OB} \quad \text{و} \quad \sin r = \frac{AB}{O'B}$$

$$\frac{\sin i}{\sin r} = \frac{O'B}{OB}$$

در نتیجه داریم

اگر زاویه ی تابش و شکست r به اندازه ی کافی کوچک باشند، یعنی بتوان تقریباً به سکه به طور عمودی نگاه کرد، $O'B \approx O'A$ و $OB \approx OA$ است؛ بنابراین خواهیم داشت:

$$\frac{\sin i}{\sin r} = \frac{O'A}{OA}$$

$$\frac{O'A}{OA} = \frac{1}{n} \quad \text{و}$$

$$O'A = \frac{OA}{n}$$

با توجه به رابطه ی (۵-۱):

یعنی:

$$\text{عمق واقعی} = \frac{\text{عمق واقعی}}{\text{ضریب شکست محیط شفاف}} = \text{عمق ظاهری} \quad (۵-۲)$$

مثال ۳

عمق ظاهری یک استخر $m \frac{1}{5}$ است. اگر ضریب شکست آب برابر $\frac{1}{3}$ باشد، عمق واقعی استخر را محاسبه کنید.

حل

$$O'A = \frac{OA}{n}$$

$$\frac{1}{5} = \frac{OA}{\frac{1}{3}}$$

$$OA \approx 2m$$

عمق واقعی استخر

۵-۳- رابطه‌ی شکست نور با تغییر سرعت نور در دو محیط

سرعت انتشار نور در خلأ، بیشتر از سرعت انتشار نور در هر محیط شفاف دیگر است. سرعت انتشار نور در خلأ تقریباً $300,000$ کیلومتر بر ثانیه است؛ یعنی نور در خلأ فاصله‌ی $300,000$ کیلومتر را در مدت یک ثانیه می‌پیماید. سرعت نور در هوا نیز تقریباً همین مقدار است. در محیط‌های شفاف مثل آب، شیشه و ... سرعت نور کمتر از سرعت نور در هوا است.

جدول ۵-۲

ضریب شکست	سرعت نور km/s	
۱/۳۰۹	۲۲۹,۱۸۲	یخ
۱/۵۰۱	بنزن
۱/۶۲۸	۱۸۴,۲۷۵	کربن دی‌سولفات
.....	۲۰۱,۳۴۲	پلی‌استیرن
۱/۵۴۴	۱۹۴,۳۰۰	سدیم کلراید
۱/۴۷۳	گلیسرین
۱	۳۰۰,۰۰۰	هوا
.....	۲۲۵,۰۰۰	آب
۱/۵۲۰	شیشه
.....	۱۲۵,۰۰۰	الماس

علت شکست نور هنگامی که به طور مایل از یک محیط شفاف به محیط شفاف دیگر گذر می‌کند، همین تفاوت سرعت نور در دو محیط است.

نسبت سرعت نور در هوا به سرعت نور در یک محیط شفاف همان ضریب شکست است:

$$\text{ضریب شکست ماده‌ی شفاف} = \frac{\text{سرعت نور در هوا}}{\text{سرعت نور در ماده‌ی شفاف}}$$

اگر سرعت نور در هوا c و سرعت نور در ماده‌ی شفاف v باشد داریم:

$$n = \frac{c}{v} \quad (3-5)$$

هر قدر ضریب شکست ماده‌ی شفاف بیشتر باشد سرعت نور در آن محیط کمتر است، در نتیجه نور بیشتر شکسته می‌شود و زاویه‌ی انحراف بیشتر می‌شود.

مثال ۴

با استفاده از جدول (۲-۵) ضریب شکست آب را حساب کنید.

حل: با توجه به جدول داریم:

$$c = 300000 \text{ km/s} \text{ و } v = 225000 \text{ km/s} \text{ و } n = ?$$

$$n = \frac{c}{v} = \frac{300000}{225000} = \frac{300}{225}$$

$$n = \frac{4}{3}$$

ضریب شکست آب

مثال ۵

دو محیط را با ضریب شکست‌های n_1 و n_2 در نظر بگیرید. اگر نسبت سرعت نور در محیط اول به محیط دوم برابر $\frac{5}{4}$ باشد، نسبت ضریب شکست محیط اول به محیط دوم را حساب کنید.

$$\frac{v_1}{v_2} = \frac{5}{4} \text{ و } \frac{n_1}{n_2} = ?$$

$$n_1 = \frac{c}{v_1} \text{ و } n_2 = \frac{c}{v_2} \Rightarrow \frac{n_1}{n_2} = \frac{\frac{c}{v_1}}{\frac{c}{v_2}}$$

با حذف c خواهیم داشت :

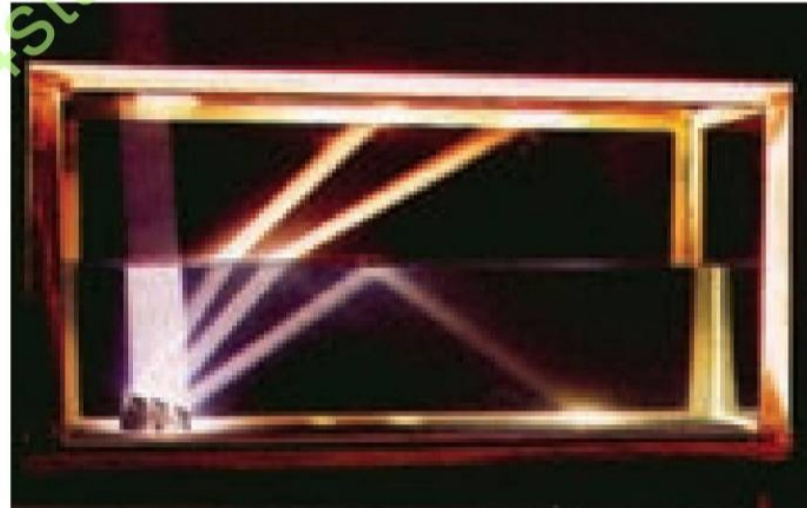
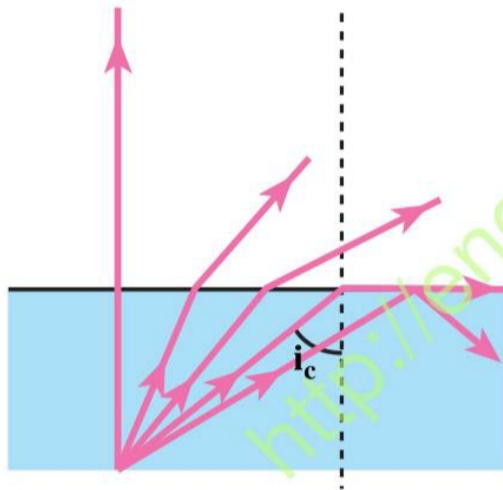
$$\frac{n_1}{n_2} = \frac{v_2}{v_1}$$

بنابراین :

$$\frac{n_1}{n_2} = \frac{4}{5}$$

۵-۴- زاویه حد

دیدیم که اگر نور از محیطی با ضریب شکست بیشتر (غلیظ) وارد محیطی با ضریب شکست کمتر (رقیق) شود (برای مثال از درون آب به هوا) پرتو شکست از خط عمود دور می‌شود و زاویه شکست از زاویه تابش بزرگ‌تر خواهد شد. در این صورت هرچه زاویه تابش زیاد شود زاویه شکست هم زیاد می‌شود. حال اگر زاویه شکست به 90° برسد (یعنی پرتو شکست بر سطح جدایی دو محیط مماس شود) زاویه تابش به مقداری رسیده است که به آن زاویه حد می‌گوییم. در شکل (۵-۱۱) زاویه حد نشان داده شده است.

شکل ۵-۱۱

با استفاده از قانون شکست نور می‌توان زاویه‌ی حد هر محیطی را که ضریب شکست آن بزرگ‌تر از ضریب شکست محیطی است که با آن مرز مشترک دارد تعیین نمود، در صورتی که محیط دوم هوا باشد، با استفاده از رابطه‌ی (۲-۵) می‌توان نوشت:

$$\frac{\sin i}{\sin r} = \frac{1}{n} \text{ و } r = 90^\circ$$

$$\frac{\sin i}{\sin 90^\circ} = \frac{1}{n}$$

$$\sin i = \frac{1}{n} \quad \text{(الف-۴-۵)}$$

اگر زاویه‌ی حد را با i_c نشان دهیم رابطه‌ی (الف-۳-۵) به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$\sin i_c = \frac{1}{n} \quad \text{(ب-۴-۵)}$$

مثال ۶

ضریب شکست پلی‌استیرن تقریباً $1/6^\circ$ است، زاویه‌ی حد را برای پرتوهای نوری که از این ماده وارد هوا می‌شوند به دست آورید.

حل

$$n = 1/6^\circ$$

$$\sin i_c = \frac{1}{n} = \frac{1}{1/6} = 0/625$$

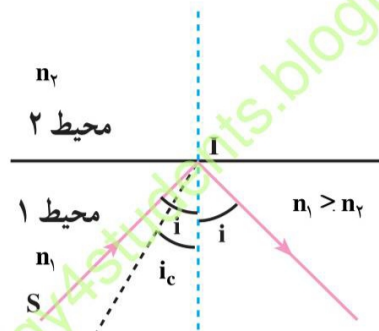
$$i_c \approx 39^\circ$$

فعالیت ۷

اگر نوری از یک محیط شفاف با ضریب شکست n_1 وارد محیط شفاف دیگر با ضریب شکست n_2 شود به گونه‌ای که $n_1 > n_2$ ، رابطه‌ی (ب-۴-۵) چگونه نوشته می‌شود؟

۵-۵ - بازتاب کلی

هرگاه زاویه تابش در محیطی با ضریب شکست بیشتر، از زاویه حد در آن محیط بیش تر شود ($i > i_c$) پرتو تابش از آن محیط خارج نمی‌شود و سطح جدایی دو محیط، نظیر یک آینه‌ی تخت، پرتو نور را به درون محیط اول باز می‌تاباند. این پدیده را بازتاب کلی می‌نامند. شکل (۵-۱۲) بازتاب کلی را در یک محیط نشان می‌دهد.

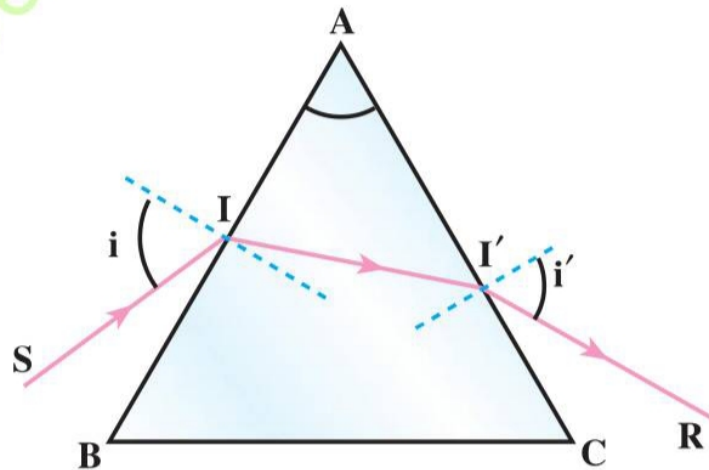
شکل ۵-۱۲ - پرتو SI با زاویه‌ی تابش بیش از زاویه‌ی حد به مرز مشترک دو محیط تابیده است، در نتیجه بازتاب کلی رخ داده است.

سراب

پدیده‌ی سراب معمولاً در بیابان‌ها و جاده‌ها در روزهای گرم مشاهده می‌شود شکل (۵-۱۳). هرچه به سطح زمین نزدیک‌تر می‌شویم دمای لایه‌های هوا بیشتر و در نتیجه رقیق‌تر و ضریب شکست آن کم‌تر می‌شود. پرتوهای نور که از یک شیء دور، مثلاً یک درخت، به طور مایل به سطح زمین می‌تابند، در اثر عبور از لایه‌های با ضریب شکست بیش‌تر به لایه‌های با ضریب شکست کم‌تر به تدریج به طرف بالا شکست می‌یابند تا این که در لایه‌های نزدیک به سطح زمین زاویه‌ی تابش آن‌ها از زاویه‌ی حد این لایه‌ها بزرگ‌تر شده و بازتاب کلی صورت می‌گیرد. پرتوهای بازتابیده پس از شکست‌های متوالی (از لایه‌های بالا به پایین) به چشم ما می‌رسند؛ در این صورت لایه‌های نزدیک به سطح زمین که نور را باز می‌تابانند مانند سطح آب به نظر می‌رسند.

۵-۶- مسیر نور در منشور

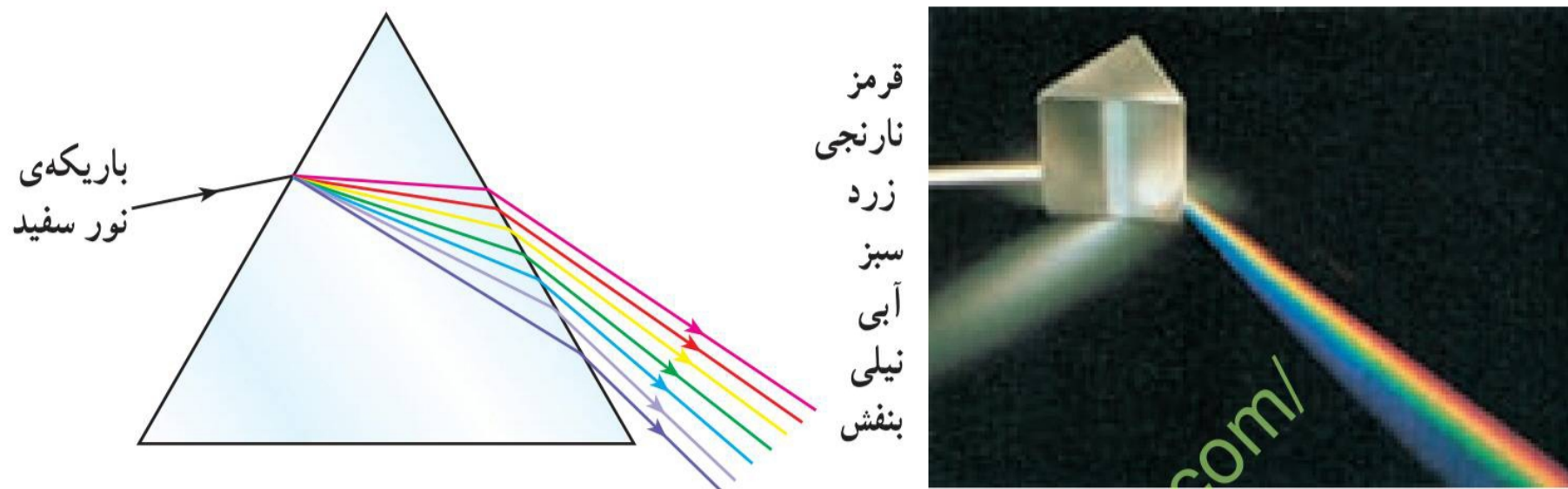
در شکل (۵-۱۶) مقطع یک منشور شیشه‌ای نشان داده شده است. پرتو SI که به یک وجه منشور تابیده پس از شکست در نقطه‌ی I وارد منشور شده و با شکست مجدد از وجه دیگر خارج شده است. زاویه‌ی A را زاویه‌ی رأس منشور می‌نامند. قرار گرفتن منشور در مسیر نور سبب شده است که نور با انحراف نسبت به امتداد اولیه از منشور خارج شود.

شکل ۵-۱۶- مسیر پرتو نور در منشور

نخستین بار نیوتون با عبور دادن نور خورشید از منشور و مشاهده‌ی رنگ‌های مختلف نور، نشان داد که نور سفید ترکیبی از نورهایی با رنگ‌های مختلف است. تجزیه‌ی نور به رنگ‌های متفاوت را به وسیله‌ی منشور، پاشیدگی نور می‌نامیم. علت پاشیدگی نور به وسیله‌ی منشور این است که ضریب شکست منشور برای نورهای با رنگ‌های مختلف، متفاوت است. به عنوان مثال ضریب شکست منشور برای نور قرمز، کمتر از ضریب شکست منشور برای نور سبز یا آبی یا بنفش است. به همین سبب زاویه‌ی شکست و همین‌طور زاویه‌ی انحراف این نورها نیز، هنگام تابش به منشور، یکسان نیست. در نتیجه نورهایی با رنگ‌های متفاوت از منشور خارج می‌شوند در شکل (۵-۱۸)

پاشیدگی نور سفید و رنگ‌های حاصل از آن نشان داده شده است. رنگین کمان و یا نورهای رنگی درخشانی که در چلچراغ‌های بلوری مشاهده می‌شود، در رنگین کمان به سبب پاشیدگی نور به وسیله‌ی قطره‌های باران، و در چلچراغ‌ها در نتیجه‌ی عبور نور از منشورهای بلورین چلچراغ است.

شکل ۵-۱۸ - پاشیدگی نور سفید در عبور از منشور

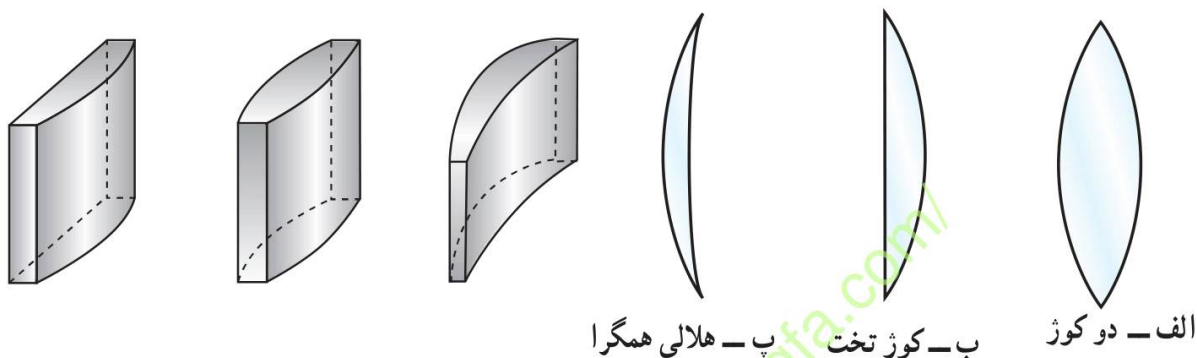
نورهای رنگی حاصل از پاشیدگی نور، در عبور از منشور را طیف آن نور می‌نامند.

عدسی‌ها

۵-۷- عدسی‌ها

آیا تاکنون از ذره‌بین استفاده کرده‌اید؟ می‌دانید که از پشت ذره‌بین نوشته‌های ریز، درشت‌تر به نظر می‌رسند. برای مثال، تصویرهای کوچکی مثل تمبرها را که جزئیات آن‌ها به خوبی دیده نمی‌شود، با ذره‌بین می‌توان به خوبی مشاهده کرد. به طور معمول افراد مسن برای مطالعه‌ی روزنامه یا کتاب از عینک، که می‌تواند نوعی ذره‌بین باشد، استفاده می‌کنند. بعضی از همکلاسی‌های شما نیز که فاصله‌های نسبتاً دور یا نسبتاً نزدیک را خوب نمی‌بینند از عینک استفاده می‌کنند. آیا تاکنون با میکروسکوپ کار کرده‌اید؟ با میکروسکوپ، موجودات بسیار کوچک را که نه تنها چشم، بلکه ذره‌بین نیز قادر به دیدن آن‌ها نیست می‌توان مشاهده کرد. در تمام موردی‌هایی که به آن‌ها اشاره شد از عدسی استفاده می‌شود. عدسی‌ها از ماده‌های شفاف ساخته می‌شوند و به دو نوع تقسیم می‌گردند: همگرا و واگرا.

۱- عدسی‌های همگرا: در عدسی همگرا، پرتوهای تابش، پس از شکست و گذر از عدسی، به هم نزدیک می‌شوند (یعنی همگرا می‌شوند). در عدسی‌های همگرا، لبه‌ها نازک‌تر از وسط آن است و به‌طور معمول برای کاربردهای متفاوت به شکل‌های دو کوژ، کوژ تخت و هلالی همگرا ساخته می‌شوند. در شکل (۵-۲۲) این عدسی‌ها نشان داده شده‌اند. همه‌ی این نوع عدسی‌ها، عدسی همگرا نامیده می‌شوند.

شکل ۵-۲۲

۲- عدسی‌های واگرا: در عدسی‌های واگرا پرتوهای تابش، پس از شکست و گذر از عدسی، از هم دور می‌شوند (یعنی واگرا می‌شوند). لبه‌ی این عدسی‌ها پهن‌تر از وسط آن است و به شکل‌های دو کاو، کاو تخت و هلالی واگرا ساخته می‌شوند. در شکل (۵-۲۳) این عدسی‌ها نشان داده شده‌اند.

شکل ۵-۲۳

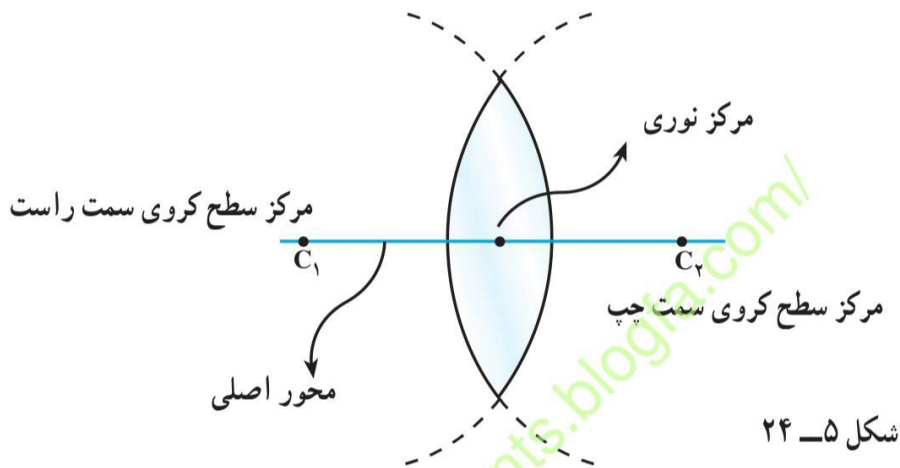
در ادامه‌ی این بخش به بررسی و عملکرد عدسی‌های نازک کروی می‌پردازیم.

فعالیت ۱۳

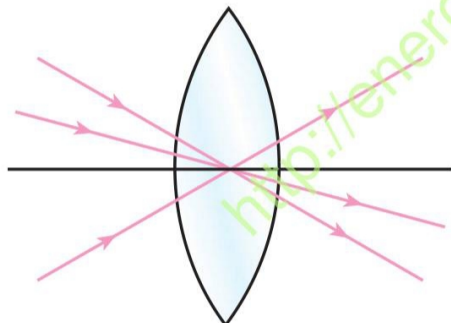
عدسی‌های دو کوژ و دو کاو را به‌صورت مجموعه‌ای از منشورها رسم کنید.

۵-۸ ویژگی‌های عدسی‌های همگرا

الف - محور اصلی، مرکز نوری: خطی که از مرکزهای دو سطح کروی، در یک عدسی می‌گذرد و یا از مرکز سطح خمیده گذشته و به سطح تخت عمود شود، محور اصلی نامیده می‌شود. نقطه‌ی میانی عدسی را که روی محور اصلی قرار دارد مرکز نوری عدسی می‌نامند. در شکل (۵-۲۴) محور اصلی و مرکز نوری عدسی نشان داده شده است.

آزمایش نشان می‌دهد که اگر پرتویی به مرکز نوری یک عدسی بتابد بدون انحراف، از عدسی خارج می‌شود. در شکل (۵-۲۵) چنین پرتوهایی که به یک عدسی همگرا تابیده‌اند نشان داده شده است.

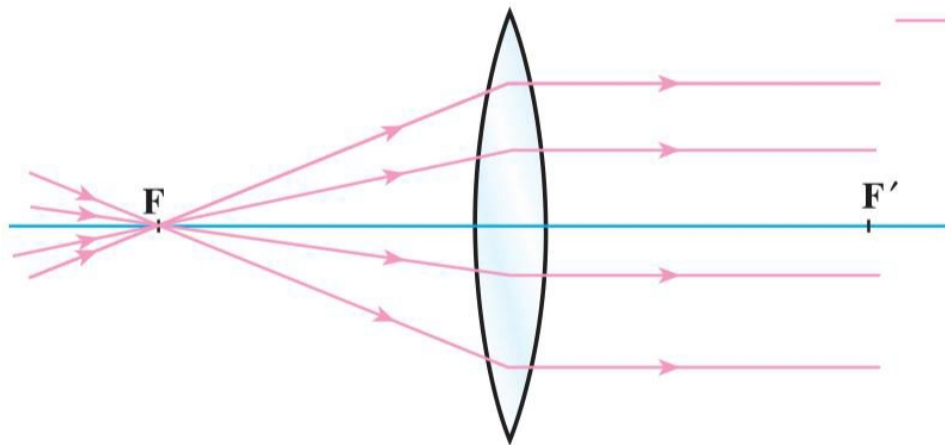
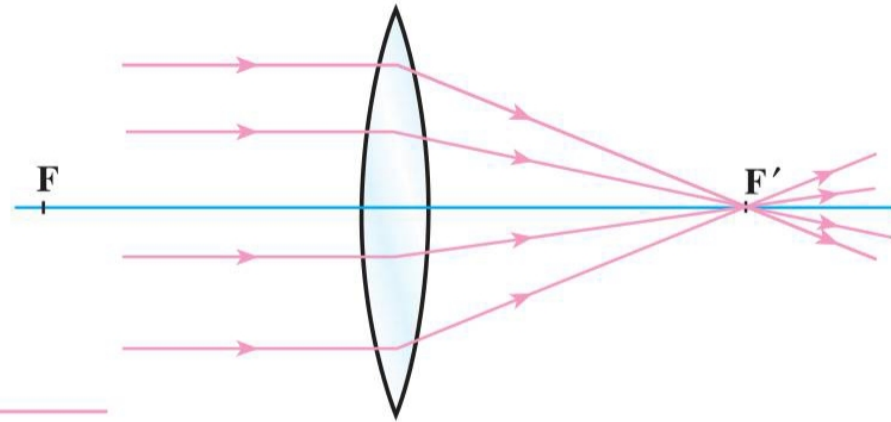
شکل ۵-۲۵ - پرتوهایی که به مرکز نوری عدسی بتابند بدون انحراف از عدسی خارج می‌شوند.

ب - کانون عدسی‌های همگرا

۵-۹- رسم پرتوهای شکست در عدسی‌های همگرا

چون خورشید در فاصله‌ی خیلی دور از ما قرار دارد، پرتوهایی که از آن به عدسی می‌تابند، با هم موازی هستند، از شکل (۵-۲۶) و آزمایش ۵ می‌توان نتیجه گرفت که اگر پرتو تابش موازی با محور اصلی به عدسی همگرا بتابد، چنان می‌شکند که از کانون عدسی بگذرد (شکل ۵-۲۷). برعکس این موضوع نیز صادق است؛ یعنی پرتوهایی که از کانون عدسی همگرا گذشته و به آن بتابند، پس از شکست، به موازات محور اصلی از عدسی خارج می‌شوند (شکل ۵-۲۸).

شکل ۵-۲۷- پرتوهایی که موازی با محور اصلی به عدسی همگرا بتابند پس از شکست، از کانون عدسی می‌گذرند.

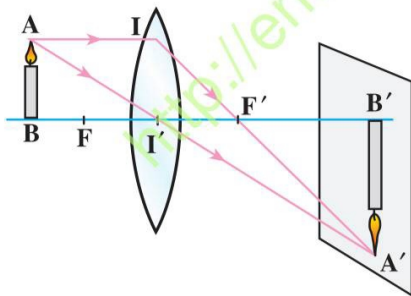

شکل ۵-۲۸- پرتوهایی که از کانون عدسی همگرا گذشته به عدسی بتابند پس از شکست، به موازات محور اصلی از عدسی خارج می‌شوند.

۵-۱۰- چگونگی تشکیل تصویر در عدسی‌های همگرا

یک شمع روشن را در مقابل عدسی همگرا، در فاصله‌ای بیشتر از فاصله‌ی کانونی عدسی، مطابق شکل (۵-۳) در نظر بگیرید. از هر نقطه‌ی شمع، مانند نقطه‌ی A پرتوهای زیادی به عدسی می‌تابد. از میان این پرتوها دو پرتوی خاص را در نظر می‌گیریم، یکی پرتو AI (موازی محور اصلی) و دیگری AI' (پرتوی که از مرکز نوری عدسی گذشته است). سپس پرتوهای خروجی هر یک را به روشی که گفته شد رسم می‌کنیم. پرتوهای شکست این دو پرتو یک‌دیگر را در نقطه‌ی A' قطع می‌کنند. اگر پرتوهای دیگری هم از نقطه‌ی A به عدسی بتابد پرتوهای شکست آن‌ها از نقطه‌ی A' خواهد گذشت، به همین علت برای به دست آوردن نقطه‌ی A' (که تصویر نقطه‌ی A است) دو پرتو تابش کافی است. همان‌طور که در مورد آینه‌ها گفته شده، تصویر سایر نقطه‌های شمع را نیز می‌توان به همین روش به دست آورد. آزمایش نشان می‌دهد که تصویر یک شیء عمود بر محور اصلی، بر محور اصلی عمود است و نقطه‌ای روی محور اصلی، تصویرش روی آن محور است. با به دست آوردن نقطه‌ی A' (تصویر نقطه‌ی A) می‌توان تصویر یک شیء را که بر محور اصلی عمود است به دست آورد.

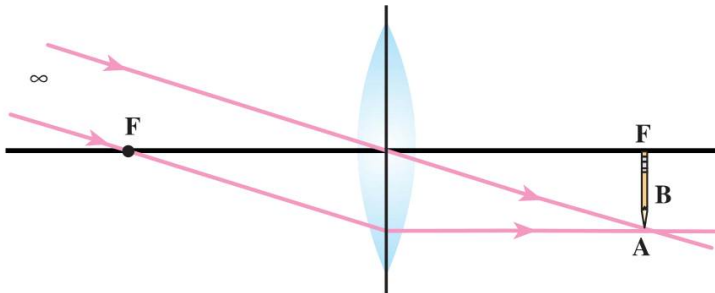
تصویری را که در این حالت تشکیل شده است تصویر حقیقی می‌نامیم. همان‌طور که در شکل (۵-۳) می‌بینید، این تصویر بر روی صفحه‌ی کاغذ یا پرده‌ای که در محل تصویر قرار دارد تشکیل می‌شود. در این حالت پرتوهای شکست خودشان همدیگر را قطع کرده‌اند. در واقع نقطه‌ی A' یک نقطه‌ی روشن واقعی است و اگر چشم در مسیر پرتوهایی که از A' گذشته‌اند قرار گیرد، نقطه‌ی روشن A دیده می‌شود.

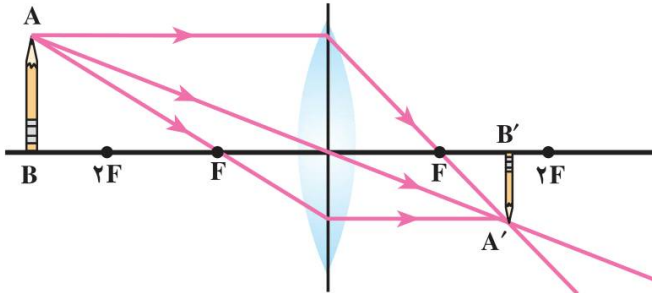
شکل ۵-۳- چگونگی تشکیل تصویر در عدسی همگرا

در شکل‌های (۵-۳۱- الف تا ج) روش رسم تصویر شیء AB در یک عدسی همگرا در چند

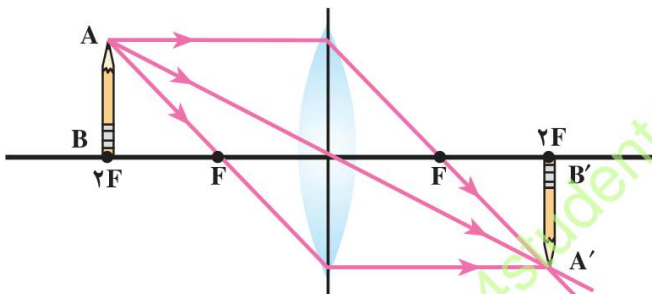
حالت نشان داده شده است.

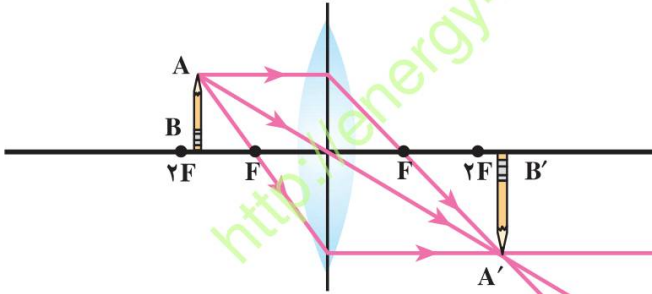
الف- شیء در فاصله‌ی خیلی دور از عدسی، تصویر روی کانون تشکیل می‌شود و حقیقی و وارونه است.

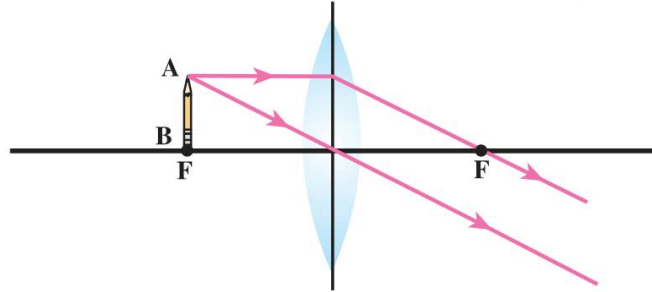
ب- شیء در فاصله‌ای بیشتر از دو برابر فاصله‌ی کانونی، تصویر دورتر از f و نزدیکتر از فاصله‌ی $2f$ ، حقیقی، کوچکتر از جسم، وارونه

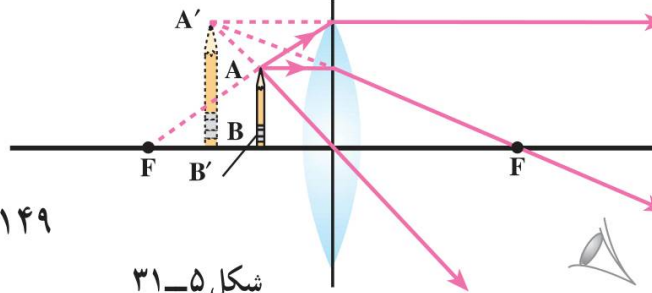
پ- شیء در فاصله‌ی $2f$ از عدسی، تصویر در فاصله‌ی $2f$ به اندازه‌ی شیء، حقیقی، وارونه

ت- شیء در فاصله‌ای بیشتر از f و کمتر از فاصله‌ی $2f$ ، حقیقی، بزرگتر از جسم، وارونه و دورتر از $2f$

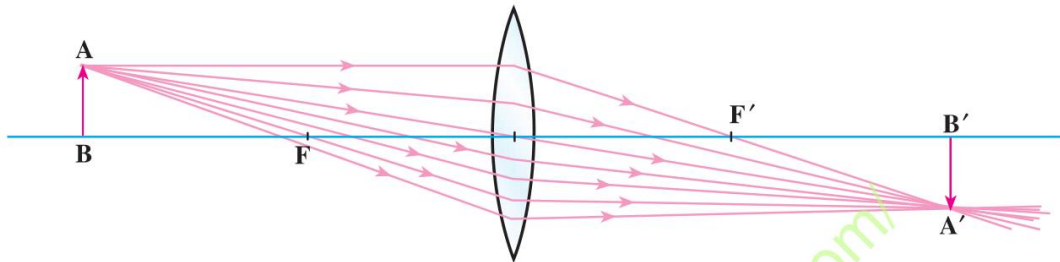

ث- شیء روی کانون، تصویر در بی‌نهایت

ج- شیء بین کانون و عدسی، همان‌طور که در شکل دیده می‌شود پرتوهای شکست از هم دور می‌شوند، امتداد پرتوهای شکست یکدیگر را قطع می‌کنند، تصویر مجازی، بزرگتر از شیء و مستقیم است.

در شکل (۵-۳۱-ج) هرگاه چشم ناظر در محل نشان داده شده در شکل قرار گیرد احساس می‌کند که پرتوهای شکست از $A'B'$ به چشم رسیده‌اند. همان‌طور که می‌دانید این تصویر مجازی است. در رسم تصویر شکل (۵-۳۲) نخست با رسم دو پرتو تابش، یکی موازی محور اصلی و دیگری پرتوی که از مرکز نوری گذشته است، نقطه‌ی A' مشخص شده است. پرتوهای دیگری که از A به عدسی تابیده پس از گذر از عدسی از A' گذشته‌اند.

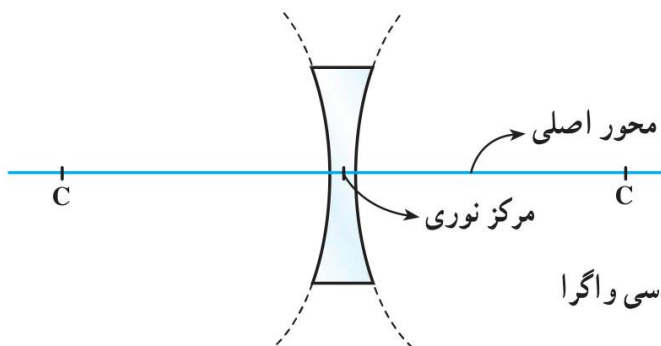
شکل ۵-۳۲- همه‌ی پرتوهایی که از نقطه‌ی A به عدسی می‌تابند از نقطه‌ی A' عبور می‌کنند.

پاسخ دهید ۲

- ۱- با توجه به شکل (۵-۳۲) توضیح دهید که اگر نیمه‌ی بالایی یا پایینی عدسی به وسیله‌ی کاغذ کدری پوشانده شود آیا تصویر تشکیل می‌شود؟ چرا؟
- ۲- روشنایی تصویر نسبت به حالتی که نور به تمام سطح عدسی می‌تابد چه تفاوتی دارد؟

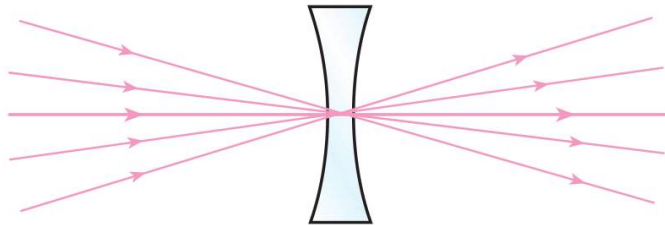
۵-۱۱- ویژگی‌های عدسی‌های واگرا

الف - محور اصلی، مرکز نوری: همان‌طور که در عدسی‌های همگرا دیده شد در این عدسی‌ها نیز محور اصلی خطی است که مرکز دو سطح کروی عدسی را به هم وصل می‌کند. نقطه‌ی میانی عدسی را که روی محور اصلی قرار دارد مرکز نوری عدسی می‌نامند. در شکل (۵-۳۳) محور اصلی و مرکز نوری نشان داده شده است.

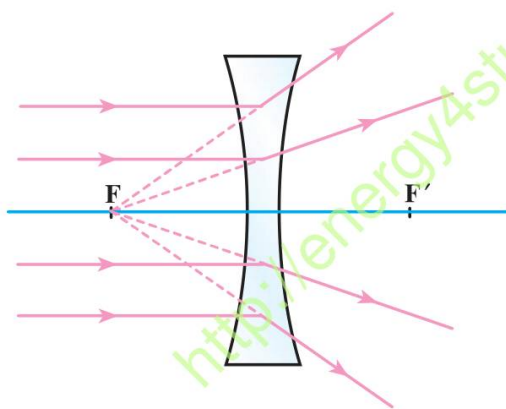
شکل ۵-۳۳- محور اصلی و مرکز نوری عدسی واگرا

در عدسی‌های واگرا نیز پرتوی که به مرکز نوری عدسی می‌تابد بدون انحراف از عدسی خارج می‌شود. در شکل (۳۴-۵) چنین پرتوهایی که به عدسی واگرا تابیده‌اند نشان داده شده است.

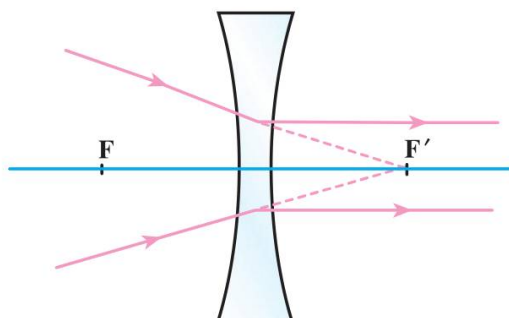
شکل ۳۴-۵- پرتوهایی که به مرکز نوری تابیده‌اند بدون انحراف از عدسی خارج شده‌اند.

ب- کانون عدسی‌های واگرا: هرگاه پرتوهایی موازی محور اصلی به عدسی واگرا بتابند پس از شکست و گذر از عدسی، طوری از هم دور می‌شوند که امتداد آن‌ها از یک نقطه روی محور اصلی بگذرند. این نقطه را کانون عدسی واگرا می‌نامیم. فاصله‌ی کانون تا مرکز نوری را فاصله‌ی کانونی می‌نامیم و آن را با f مشخص می‌کنیم. در شکل (۳۵-۵) پرتوهای تابش، موازی محور اصلی، و پرتوهای شکست مربوط به آن‌ها نشان داده شده است. در عدسی‌های واگرا کانون مجازی است.

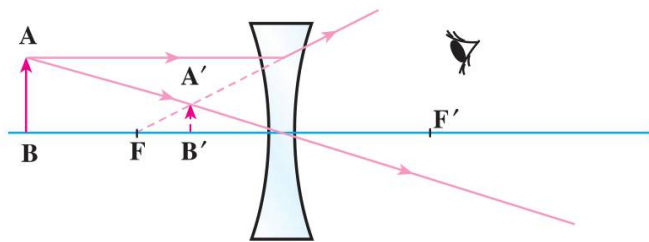
شکل ۳۵-۵- پرتوهای تابش که موازی محور اصلی هستند، پس از شکست در عدسی واگرا از هم دور می‌شوند.

هرگاه پرتو نور طوری به عدسی واگرا بتابد که پس از برخورد به عدسی، امتداد آن از کانون بگذرد، پرتو شکست آن موازی محور اصلی خواهد بود. در شکل (۳۶-۵) این گونه پرتوها نشان داده شده است.

شکل ۳۶-۵- پرتوهایی که پس از برخورد به عدسی واگرا امتدادشان از کانون بگذرد موازی محور اصلی از عدسی خارج می‌شوند.

تصویر در عدسی‌های واگرا: در این عدسی‌ها نیز، تصویر هر شیء عمود بر محور اصلی را با رسم تصویر یک نقطه‌ی آن به دست می‌آوریم. از بین پرتوهای زیادی که از هر نقطه‌ی شیء به عدسی می‌تابد دو پرتو تابش مشخص (پرتو موازی محور اصلی، پرتوی که به مرکز نوری می‌تابد یا پرتوی که امتداد آن از کانون می‌گذرد) را رسم و پرتو شکست را به ترتیبی که گفته شد رسم می‌کنیم تا تصویر نقطه‌ی مورد نظر به دست آید. در شکل (۳۷-۵) تصویر شیء AB در یک عدسی واگرا نشان داده شده است.

شکل ۳۷-۵- رسم تصویر شیء در عدسی واگرا

در این عدسی‌ها با قرار گرفتن چشم در مسیر پرتوهای شکست، شیء AB در A'B' به نظر می‌رسد. این تصویر مجازی است. در عدسی‌های واگرا شیء در هر فاصله‌ای مقابل عدسی قرار داده شود تصویر آن کوچک‌تر از شیء، مجازی و نسبت به شیء مستقیم است و در فاصله‌ی بین عدسی و کانون دیده می‌شود.

فعالیت ۱۵

با مشارکت و مشورت افراد گروه خود، آزمایشی طراحی کنید که به کمک آن بتوانیم کانون عدسی واگرا را معین کنیم.

۱۲-۵- محاسبه‌ی فاصله‌ی تصویر تا عدسی

در مورد عدسی‌های کروی نازک (همان‌طور که در شکل‌های ۳۱-۵- الف تاج دیده می‌شود) فاصله‌ی تصویر تا عدسی به فاصله‌ی شیء تا عدسی بستگی دارد. هرگاه فاصله‌ی شیء تا عدسی را با p و فاصله‌ی تصویر تا عدسی را با q و فاصله‌ی کانونی را با f نشان دهیم، ثابت می‌شود که بین این فاصله‌ها رابطه‌ی زیر برقرار است:

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \quad (۵-۵)$$

در عدسی همگرا که کانون حقیقی است، f مثبت و در عدسی واگرا که کانون مجازی است f منفی است. هرگاه فاصله‌ی تصویر تا عدسی (یعنی q) مجهول باشد، پس از محاسبه‌ی مقدار آن، در صورتی که علامت مقدار به دست آمده مثبت باشد، تصویر حقیقی است؛ در غیر این صورت معلوم می‌شود که تصویر مجازی است.

آزمایش کنید - ۸

آزمایش کنید - ۷ را تکرار کنید و با اندازه‌گیری فاصله‌ی جسم تا عدسی و فاصله‌ی تصویر تا عدسی درستی رابطه‌ی (۵-۵) را تجربه کنید و نتیجه را گزارش نمایید.

مثال ۷

یک شیء را یک بار در فاصله‌ی ۱۲ سانتی‌متری و بار دیگر در فاصله‌ی ۴ سانتی‌متری یک عدسی همگرا که کانونی آن ۸ سانتی‌متر است قرار می‌دهیم. محل تصویر و نوع تصویر را در هر حالت تعیین کنید. شکل را برای هر دو حالت رسم کنید.

حل: حالت اول؛ $q = ?$ و $f = +8\text{cm}$ و $p = 12\text{cm}$

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{12} + \frac{1}{q} = \frac{1}{8}$$

$$\frac{1}{q} = \frac{1}{8} - \frac{1}{12} = \frac{3-2}{24} \Rightarrow \frac{1}{q} = \frac{1}{24}$$

$$q = 24\text{cm}$$

فاصله‌ی تصویر تا عدسی

چون q مثبت شده است تصویر حقیقی است.

حالت دوم: $q = ?$ و $f = +8\text{cm}$ و $p = 4\text{cm}$

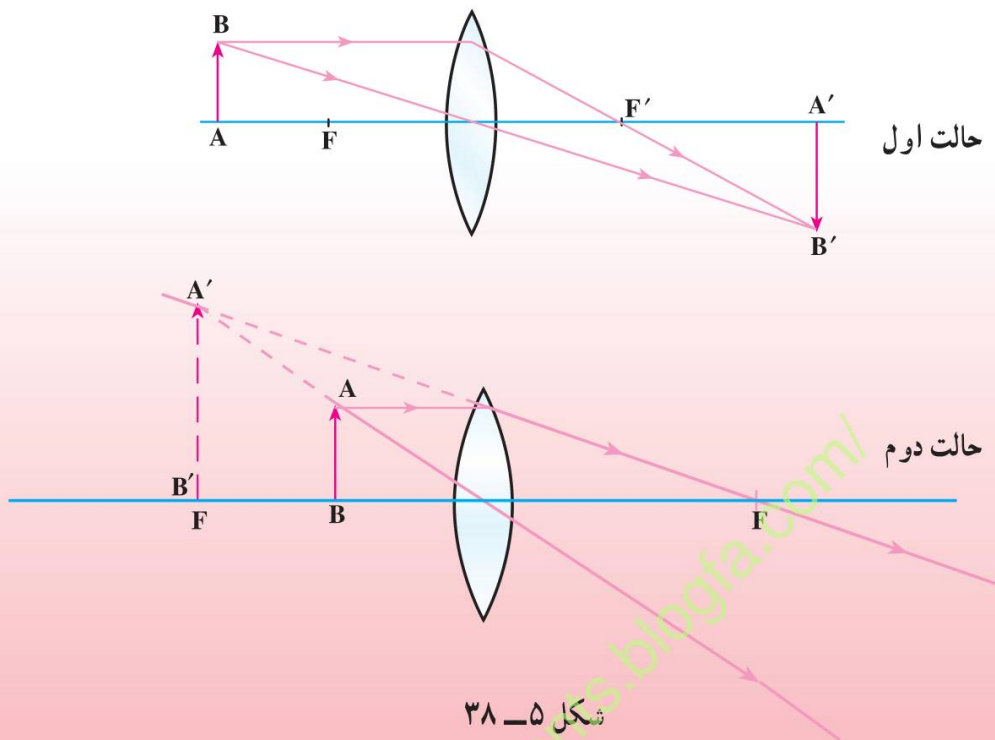
$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{4} + \frac{1}{q} = \frac{1}{8}$$

$$\frac{1}{q} = \frac{1-2}{8} \Rightarrow \frac{1}{q} = -\frac{1}{8}$$

$$q = -8\text{cm}$$

فاصله‌ی تصویر تا عدسی

چون در این حالت q منفی شده است، تصویر مجازی است.

شکل ۵-۳۸

مثال ۱

شیئی در فاصله‌ی ۱۸ سانتی متری یک عدسی واگرا که فاصله‌ی کانونی آن ۶ سانتی متر است قرار داده شده است. فاصله‌ی تصویر تا عدسی چقدر می‌شود؟
حل: چون عدسی واگراست فاصله‌ی کانونی منفی است.

$$p = 18 \text{ cm} \quad \text{و} \quad f = -6 \text{ cm} \quad \text{و} \quad q = ?$$

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f}$$

$$\frac{1}{18} + \frac{1}{q} = -\frac{1}{6}$$

$$\frac{1}{q} = -\frac{1}{6} - \frac{1}{18} = \frac{-3-1}{18} = -\frac{4}{18}$$

$$q = -\frac{18}{4} = -4.5 \text{ cm}$$

فاصله‌ی تصویر تا عدسی

علامت منفی نشان دهنده‌ی این است که تصویر مجازی است.

در عدسی‌ها نیز اگر فاصله‌ی تصویر تا عدسی معلوم باشد، در صورتی که تصویر حقیقی باشد این فاصله را با علامت مثبت و در صورتی که تصویر مجازی باشد، فاصله‌ی آن تا عدسی را با علامت منفی در رابطه‌ی (۵-۵) جای‌گذاری کنید.

۵-۱۳- بزرگ‌نمایی عدسی‌ها

در عدسی‌ها نیز نسبت طول تصویر ($A'B'$) به طول شیء (AB) را بزرگ‌نمایی می‌نامیم و آن را با m نمایش می‌دهیم.

$$m = \frac{A'B'}{AB} \quad (۶-۵)$$

همان‌طور که در آینه‌ها هم بیان شد، بزرگ‌نمایی نشان می‌دهد که طول تصویر چند برابر طول شیء است. ثابت می‌شود که در عدسی‌ها نیز می‌توان رابطه‌ی بزرگ‌نمایی را به صورت زیر نوشت:

$$m = \frac{A'B'}{AB} = \left| \frac{q}{p} \right| \quad (۷-۵)$$

اگر از عدسی همگرا به عنوان ذره‌بین استفاده شود عدسی را نسبت به شیء مورد نظر طوری قرار می‌دهیم که فاصله‌ی شیء تا عدسی کم‌تر از فاصله‌ی کانونی عدسی باشد (یعنی شیء در فاصله‌ی کانونی عدسی قرار بگیرد). در این صورت تصویر مجازی، مستقیم و بزرگ‌تر از شیء دیده می‌شود.

مثال ۹

اگر بخواهیم به وسیله‌ی یک ذره‌بین (عدسی همگرا) از یک شیء به طول $۰/۵$ سانتی‌متر تصویری مستقیم و مجازی به طول ۲ سانتی‌متر به دست آوریم و فاصله‌ی شیء تا عدسی ۶ سانتی‌متر باشد، فاصله‌ی تصویر تا عدسی و فاصله‌ی کانونی عدسی را حساب کنید.

حل

$$p = ۶ \text{ cm و } AB = ۰/۵ \text{ cm و } A'B' = ۲ \text{ cm و } q = ? \text{ و } f = ?$$

$$\frac{A'B'}{AB} = \left| \frac{q}{p} \right| \Rightarrow \frac{۲}{۰/۵} = \left| \frac{q}{۶} \right|$$

$$۰/۵q = ۱۲ \Rightarrow |q| = \frac{۱۲}{۰/۵} = ۲۴ \text{ cm} \quad \text{فاصله‌ی تصویر تا عدسی}$$

چون گفته شده است تصویر مجازی است، به جای q مقدار آن را با علامت منفی در رابطه جای گذاری می کنیم.

$$\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{1}{6} - \frac{1}{24} = \frac{1}{f}$$

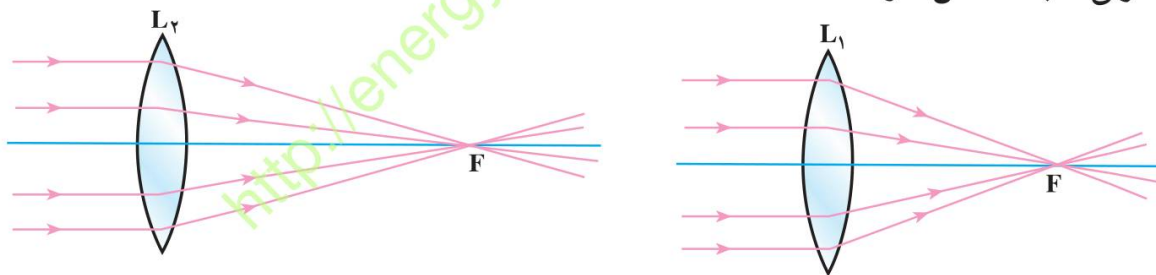
$$\frac{4-1}{24} = \frac{1}{f} \Rightarrow \frac{3}{24} = \frac{1}{f}$$

$$3f = 24 \Rightarrow f = \frac{24}{3} = 8\text{cm}$$

فاصله‌ی کانونی عدسی

۵-۱۴- توان عدسی‌ها

در شکل (۵-۳۹- الف و ب) دو عدسی همگرای L_1 و L_2 با فاصله‌ی کانونی متفاوت نشان داده شده است. یک دسته پرتو موازی با محور اصلی به هر دو عدسی تابیده و عدسی‌ها این دسته پرتو را همگرا (به هم نزدیک) کرده‌اند. توانایی کدام یک از این دو عدسی در همگرا کردن پرتوها بیشتر است؟ همان گونه که شکل‌های (۵-۳۹) نشان می‌دهند، عدسی‌ای که فاصله‌ی کانونی آن کم‌تر است، در همگرا کردن پرتوها، توانایی بیشتری دارد. یعنی توانایی عدسی در همگرا کردن پرتوها با فاصله‌ی کانونی نسبت عکس دارد.

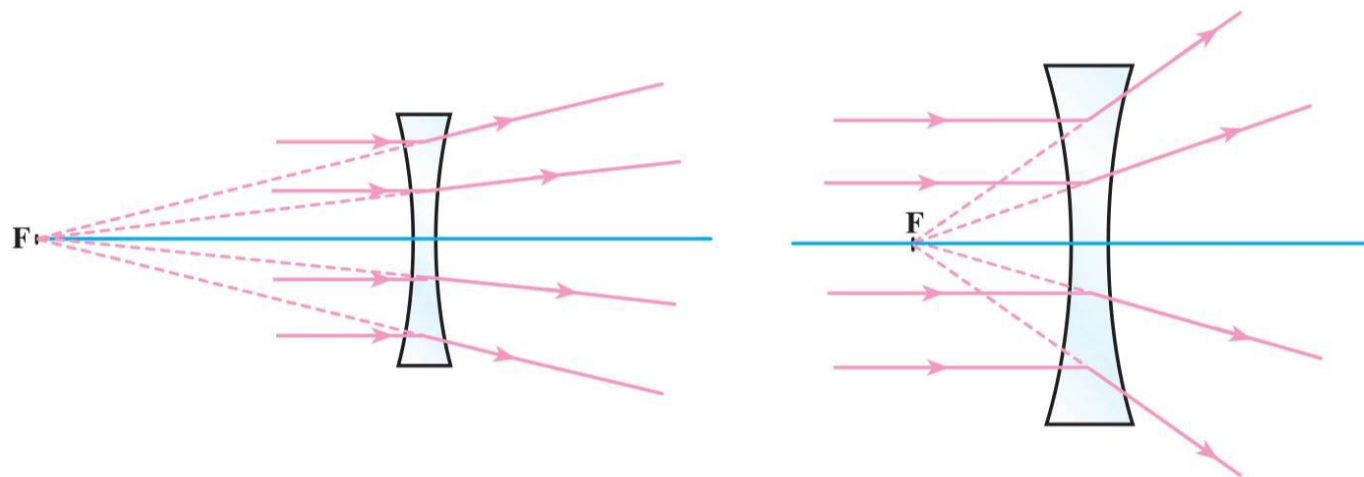

ب- عدسی با فاصله‌ی کانونی بیشتر توانایی کمتری در همگرا کردن پرتوها دارد.

الف- عدسی با فاصله‌ی کانونی کمتر توانایی بیشتری در همگرا کردن پرتوها دارد.

شکل ۵-۳۹

در شکل (۵-۴۰- الف و ب) دو عدسی واگرا با فاصله‌ی کانونی متفاوت نشان داده شده است. یک دسته پرتو موازی با محور اصلی به هر دو عدسی تابیده و عدسی‌ها این دسته پرتو را واگرا (از هم دور) کرده‌اند. در این مورد هم دیده می‌شود که توانایی عدسی، در واگرایی پرتوها با فاصله‌ی کانونی آن نسبت عکس دارد.

ب- عدسی واگرا با فاصله‌ی کانونی بیشتر،
توانایی کمتری در واگرایی دارد.

الف- عدسی واگرا با فاصله‌ی کانونی
کمتر توانایی بیشتری در واگرایی دارد.

شکل ۵-۴۰

از آن چه در مورد مقایسه‌ی همگرایی دو عدسی گفته شد، می‌توان نتیجه گرفت که هر اندازه شعاع انحنای عدسی کم‌تر باشد فاصله‌ی کانونی کم‌تر و توانایی عدسی برای همگرا یا واگرا کردن پرتوها بیشتر می‌شود. عکس فاصله‌ی کانونی (یعنی $\frac{1}{f}$) را توان عدسی می‌نامیم و آن را با نماد D نشان می‌دهیم.

$$D = \frac{1}{f} \quad (۵-۸)$$

در رابطه‌ی (۵-۸) فاصله‌ی کانونی بر حسب متر است. در این رابطه یکای توان عدسی

عکس متر ($\frac{1}{m}$) است که دیوپتر نام دارد و آن را با نماد d نشان می‌دهند. توان عدسی‌های همگرا

مثبت و توان عدسی‌های واگرا منفی است.